УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 208. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 13-го ЛИСТОПАДА 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 13, 1969 No. 208. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 12 листопада 1969

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ПОВІДОМИВ про те, що він просить багаті промислові держави приєднатися до ЗСА та зменшити мито від товарів,які експортують недорозвинені країни. Ніксон заявив, що коли інші промислові держави відмовляться дати експортові полегші недорозвиненим державам, тоді ЗСА самі дадуть торговельні полегші американським латинським державам. Американський делегат до Організації для Економічної Співпраці й Розвитку вніс проєкт в справі торговельних полегш для слабих економічно держав. Торговельні полегші Вашингтону для країн Латинської Америки, якщо їх схвалить Конгрес, будуть важливим чинником в економіці Південної Америки.

СЕНАТСЬКА КОМІСІЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ одноголосно схвалила без жадних поправок урядовий законопроєкт про те, щоб до військової служби покликувати за допомогою жеребка тих юнаків, яких окремі комісії визнають здібними до служби у збройних силах. Голова цієї Комісії сенатор демократ із Міссіссіппі Джан С. Стенніс був проти того, щоб схвалити поправку сенатора демократа з Массачусетсу Едварда М. Кеннеді, який пропонує, щоб теперішній закон про обов'язкову військову службу скінчився вже 1-го січня 1971-го року, а не 30-го червня того ж року, як пропонується в урядовому внеску. Кеннеді відкликав свою поправку.

КОНҐРЕС ЦЬОГО РОКУ ДУЖЕ СПІЗНЕНИЙ у схвалюванні нових законопроєктів. Досі Конґрес схвалив такі важливіші законопроєкти, які стали вже законами, бо їх підписав Президент: збільшення висоти федеральної заборгованости постійної до 365-ох більйонів дол., і тимчасової до 377-ох більйонів дол.; продовження важности десятивідсоткового надподатку до кінця грудня 1969 року. Обидві Палати схвалили такі проєкти, які ще має підписати Президент: схвалення видатків на програму протиракетної оборони Сейфґард; схвалення 610 мільйонів долярів на допомогу вбогим за допомогою значків. Палата схвалила, а Сенат тримає в Комісіях такі проєкти: гостріша пересторога проти куріння цигарок; реформа виборчої системи президента ЗСА; допомога шпиталям; допомога школам; податкова реформа. Численні проєкти чекають на вирішення в обидвох Палатах.

В НЮ ЙОРКУ МОЖЛИВИЙ СТРАЙК транспортових робітників, який може спаралізувати всі підземні залізниці та міські автобуси, коли 35,000 транспортових робітників до 31-го грудня ц. р. не матимуть нового контракту про працю та вийдуть на страйк. Посадник Ліндзі вже найменував трьох посередників, які мають допомогти представникам Транспортового Уряду та спілок транспортових робітників порозумітися щодо нового контракту перед січнем 1970-го року. Два роки тому новий контракт своєчасно підписано, але чотири роки тому страйк тривав 12 днів і спаралізував був життя в Ню Йорку. Робітники домагаються 30-долярової тижневої підвишки та чотириденного тижня праці. Важко буде порозумітися працедавцеві з затрудненими.

У СВІТІ

17 ЛИСТОПАДА РОЗПІЧНЕТЬСЯ в Гельсинках, столиці Фінляндії, американсько - совєтська конференція про обмеження стратегічних родів зброї. За газетними вістками, американські керівні кола не знають ще, які пляни мають Совєти і чи вони погодяться, наприклад, на „мораторіюм", себто припинення продукції так званих багатогранних, розчленованих, ракетних атомових „головок". Як в усіх попередніх подібних конференціях — тепер знову кардинальним питанням є ґарантія, що прийняті постанови будуть Совєтами льояльно виконані. Москва не погоджується на ніякий рід міжнародної контролі, а систематичне ламання нею всіх договорів виключає всяке довір'я до неї.

20 ГРУДНЯ Ц. Р. ЗБЕРУТЬСЯ в Рабаті, столиці Марокка, голови — монархи й президенти — 14-ох членських держав Арабської Ліґи. Не відомо тільки, чи приявним буде туніський президент Габіб Бурґіба. Ціллю тієї панарабської конференції „на вершинах" є остаточно схвалити плян нової війни проти Ізраїлю. На триденній конференції арабських міністрів в Каїро, на якій власне вирішено відбути такий з'їзд у Рабаті, говорено про неминучість нової війни проти Ізраїлю.

АВСТРАЛІЙСЬКІ ВОЯКИ В ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ЗНАЙШЛИ в одному здобутому ними ворожому таборі документ, за яким комуністичні війська у Південному В'єтнамі отримали наказ посилити свою воєнну акцію, щоб підтримати американських противоєнних демонстрантів. У тому наказі з датою 28 жовтня ц. р. говориться виразно про дату 15 листопада ц. р., коли-то різні опозиційні супроти през. Ніксона групи заповіли демонстраційні марші „проти смерти", себто за негайний мир.

СОВЄТИ ВИДАЛИЛИ кореспондента „Ди Телеграм оф Торонто", американського громадянина Арона Ейнфренка, перестерігши його перед тим кількакратно, щоб не писав „наклепів" проти СССР, себто правди про важку економічну ситуацію в СССР і т. п. неприємні для Москви факти. Він був у Москві 30 місяців і вже дістав був призначення на голову пресового бюра того канадійського щоденника у Вашинґтоні.

Новий мобілізаційний Комітет плянує заворушення у Вашинґтоні 14 і 15 листопада

Ню Йорк. — Представники Служби безпеки інформують, що організатори 36-годинної демонстрації у Вашинґтоні, в днях 14 і 15 листопада, плянують бурхливі заворушення, що можуть довести й до кровопролиття. Новий Мобілізаційний Комітет вже не приховує так старанно, як це було під час недавнього „мораторіюму" проти війни у В'єтнамі, того факту, що між організаторами заплянованої демонстрації у Вашинґтоні є особи, відомі з своєї комуністичної діяльности, є багато комуністів - троцькістів та радикалів, котрі вже раніше проявили насильства під час демонстрацій. Представники лівиці невдало вибрали собі час для демонстрації, бо саме 14 листопада увага американського народу буде прикована до лету астронавтів в „Аполло-12" на Місяць. Завданням демонстрантів буде наробити якнайбільше шуму в пресі й радіо, щоб приховати факт, що їх насправді не підтримує американський народ.

„Мовчазна більшість" підтримує політику Уряду маніфестаціями в Дні Ветеранів

Вашинґтон. — 11-го листопада в Дні Ветеранів відбулися маніфестації майже у всіх місцевостях цієї країни, і під час цих маніфестацій „велика мовчазна більшість" заговорила, підтримуючи політику президента Ніксона в справі війни у В'єтнамі. У Вашинґтоні відбулася численна маніфестація, в якій взяли участь десятки тисяч осіб. Промовляв конґресмен Л. Мендел Ріверс із Південної Каролайни, який твердив, що „більше є патріотичних американців як завзятих партійців, прихильних Ганоєві". В Ню Йорку відбувся маніфестаційний похід П'ятою авеню та складення вінків під пам'ятником Невідомому Воякові. В промовах накликувано до єдности та до підтримки Президента, який плянує з честю закінчити війну у В'єтнамі. Командант Американського Леґіону в повіті Ню Йорк Стенлі Нейсон сказав: „Надійшов час, щоб відкинути партійну політику та партійні амбіції і треба підтримати Президента." У Вашинґтоні влада дозволила на противоєнну демонстрацію, яка зможе маршувати і по Пенсильванійській авеню, не доходячи на один бльок до Білого Дому. Ця демонстрація має відбутися 14-го листопада.

Експльозії трьох часових бомб пошкодили три хмародери в Ню Йорку

Ню Йорк. — Невиявлені досі злочинці знов в хмародери цього міста підклали три часові бомби, експльозія яких спричинила поважні шкоди матеріяльні. На щастя не було більших поранень людей. Злочинці повідомляли часописи про ці експльозії листом, який надали в понеділок10-го листопада. В листі писалося про це, що буде ще окреме повідомлення телефонічне безпосередньо перед експльозіями. І так дійсно сталося. Пошкоджені в наслідок експльозій будинки, в яких містяться RCA, General Motors та Chase Manhattan Bank. В листі заявляли його автори, що ці експльозії — це протест проти війни у В'єтнамі та проти існування великих корпорацій і згадувалося про „чорну революцію", додаючи, що і „білі американці борються за визволення". Представники поліції заявляють, що теперішні експльозії подібні до давніших, що були в цьому році в цьому місті. І так 7-го листопада знайдено бомбу в будинку великої департаментової крамниці Александер при 3-ій авеню, 10-го жовтня і чотирьох дальших днів було аж шість експльозій в крамниці Мейсі при площі Гералд. Досі не висліджені злочинці, які підкладають бомби, або телефонами ширять паніку, повідомляючи про підкладені бомби, яких поліція не знаходить.

Округи УНСоюзу в Клівленді і Янґставні завершують ювілейну кампанію

Клівленд. — В суботу, 8-го листопада, тут в Українськім Народнім Домі відбулися організаційні збори Відділів Українського Народного Союзу Округи, присвячені двом найважливішим під цю пору справам: виконанні річної мети для значного збільшення членства УНСоюзу в його 75-річчя та останній підготові відмічення цього великого ювілею оперою „Анна Ярославна", яка буде виставлена в Клівленді в п'ятницю, 28-го листопада. Обі акції оживлено підготовляються і мають вигляд на повний успіх. Квитки вже розпродуються і дораджують поспішитися з купном, бо, подібно, як в інших місцевостях, може їх забракнути. Відносно ювілейної організаційної кампанії, Округа переступила вже дві сотні придбаних нових членів і на зборах обговорила дальшу акцію, щоб в останніх двох місяцях придбати дальших півтора сотні.

Мірилом активности Округи та її Відділів в цім ювілейнім році є це, що вони вже в літі цього року перейшли свої минулорічні здобутки і в цім році напевно їх подвоять.

Збори відкрив голова Округи Михайло Молеський, який привітав приявних гостей: головного секретаря д-ра Ярослава Падоха, головного радного Тараса Шмаґалу та обласного організатора Євгена Репету, який від декількох місяців допомагає Окрузі виконати її річне зобов'язання. В президії зборів зайняв місце також секретар Округи Ярослав Кравчук, який прочитав протокол останніх зборів з 14-го червня ц. р., та пригадав раніші рішення і завдання. Д-р Ярослав Падох представив загальний стан організаційної кампанії в цілому УНСоюзі, на його тлі з'ясував здобутки місцевої Округи. За десять місяців УНСоюз придбав 3,775 нових членів і тепер намагається, з повною надією на успіх, значно перейти число 5,000 нових членів до кінця цього року. Місцева Округа, яка об'єднує 18 давніх і один новозаснований, при допомозі обл. організатора Степана Гавриша, Відділ Українських Євангеликів - Баптистів, повинна докласти до цього свій поважний уділ і придбати в цих двох останніх місяцях по 75, а щонайменше по 50 нових членів. Осяги минулих місяців дають основу думати, що ця вимога для Округи не буде заважкою, тим більше, що Округа має ряд дуже успішних секретарів й організаторів, які вже дотепер здобули прикладні успіхи. До них належать передусім проф. Р. Чучкевич, який придбав уже 37 членів, секретарка нового Відділу пані Г. Перехрест (29), Гр. Кисіль (22), пані О. Маґер (14), С. Мотрович (14), В. Владика (14), М. Бобечко (13), О. Стецяк (11) і ін. Та все ж на 19 Відділів один з Колумбусу і другий з Лейквуду, досі ще не приступили до праці. Згадуючи заслуги союзових діячів, віддано пошану пам'яті двох дуже заслужених діячів, сл. п. Андрія Запаранюка, предсідника 240 Відділу, якого недавно замордували бандити, та секретаря того ж Відділу сл. п. Андрія Стецяка, який помер передчасно. Гол. секретар Я. Падох закликав секретарів доповнити число придбаних членів до 10,25 та 50, щоб придбати пам'яткову ювілейну відзнаку, мідяну, срібну чи золоту, яка буде вручена на конвенції, та щоб здобути високі бонуси за більше число членів та більшу суму їх забезпечення. Також звернув увагу, що тільки Відділи, які матимуть при кінці року повних 75,150 чи 300 дорослих членів, матимуть право вислати одного, двох чи трьох делеґатів на конвенцію. Тому їм треба вже від тепер подбати, щоб доповнити це число та не дозволити його обнизити.

Обласний організатор Євген Репета давав практичні поради відносно здобування

(Закінчення на стор. 6-ій)

Об'єднані Нації знову не прийняли до себе Комуністичного Китаю

Об'єднані Нації. — В голосуванні на Генеральній Асамблеї в минулий вівторок 11 листопада 56 голосами проти 48 при 21, що „стрималися", відкинено внесок Альбанії, Альжирії і 15-ох інших членських держав, щоби прийняти до Об'єднаних Націй Комуністичний Китай та виключити з тієї організації Вільний Китай з осідком на Тайвані (Формозі). Скількість неґативних голосів куди більша, коли зважити, що перед тим 71 голосом проти 48 при 4-ох, що стрималися, рішено, що це „важлива справа" і тому вимагає для її полагоди двох третіх голосів. Все ж, число тих, які голосували „за" допущення Комуністичного Китаю, тепер збільшилось на 4 держави в порівнанні з минулим роком, а число тих, що голосували „проти", зменшилось на два голоси. З-посеред західніх держав „за" голосували Британія, Данія і Франція, а Бельгія, Італія і Канада „стрималися". На цій підставі найперші коментарі приходять до висновку, що відношення голосів з кожним роком збільшується в користь Комуністичного Китаю і що в Об'єднаних Націях рахуються з тим, що швидше чи пізніше Комуністичний Китай таки буде туди прийнятий. Найбільшу трудність становило тепер пов'язання справи допущення Комуністичного Китаю до членства в ОН із виключенням відтіль Вільного Китаю. Багато держав, які голосували б за прийняття Комуністичного Китаю, не можуть зробити це, бо вони противляться виключення Китаю, репрезентованого Чіянґ Кай-шеком.

Два совєтські генерали візьмуть участь у конференції з ЗСА

Москва. — Проголошено тут листу делеґації на конференції з З'єднаними Стейтами у справі обмеження стратегічних родів зброї. Ця конференція розпічнеться 17 ц. м. у Гельсинках, Фінляндія. Поруч із головою делеґації, віце-міністром закордонних справ Владиміром Семйоновим, що його призначення оприлюднено вже раніше, у 6-тичленній делеґації візьмуть участь ген.-полк.. Ніколай Оґарков, перший заступник шефа генерального штабу збройних сил СССР, і ген. полк. Ніколай Алексєєв. Заступником голови делеґації буде голова американського відділу в совєтському міністерстві закордонних справ Ґеорґій Корнієнко ,а двома іншими цивільними особами будуть Пйотр Плешаков, віце-міністер радіо-промислу, та проф. Александер Щукін, член Академії Наук СССР, який теж мав ступінь генерала і є високим фахівцем електроніки. З американських урядових кіл висловлено вдоволення таким складом совєтської делеґації, бо тамошня приявність високих військових і цивільних знавців технології вказує на те, що большевики поважно ставляться до тієї конференції і неначе готові ділово переговорювати про обмеження тих найсучасніших родів зброї, продукція яких надзвичайно дорога. В американській делеґації, на чолі якої буде Джералд Смит, директор державної Аґенції контролі зброєння і роззброєння, переважають дипломати, але там також приявний генерал Роял Аллісон з летунства, а кол. заступник секретаря оборони Пол Нітсе і кол. секретар летунства Гаролд Бравн.

Організаційні успіхи УНС в окрузі Дітройту вже перевищили минулорічні

Дітройт. — Організаційні успіхи Українського Народного Союзу в окрузі Дітройту за десять місяців цього року перевищили на 70 нових членів такі організаційні досягнення за повний минулий рік — стверджено тут на організаційних нарадах Окружного Комітету УНС, що відбулися в неділю, 9-го листопада, в приміщеннях Українського Народного Дому. В нарадах, що їх відкрив і ними проводив голова Округи гол. контролер інж. Іван Ващук, взяло участь 29 репрезентантів десяти Відділів Округи. Секретарював п. І. Смерека. Про організаційну працю та її успіхи звітував організаційний референт п. Володимир Дідик, ствердивши, що за десять місяців цього року в окрузі зорганізовано до УНСоюзу 267 нових членів, отже на 70 членів більше, ніж за повний минулий рік. До цього успіху причинилися поодинокі Відділи: 292 (секретар П. Федик) здобув 48 нових членів ,146 (секретар С. Хомяк) — 46 нових членів, 94 (секретарка пані Люба Басько) — 45 нових членів, 20 (секретарка Р. Куропась) — 28 нових членів, 174 (секретар А. Слюсарчук) — 25 нових членів, 183 (секретар П. Залуга) — 23 нові члени та Відділ 157 (секретар І. Смерека) — 16 нових членів. На всіх 18 Відділів округи тільки 4 залягають з їхньою організаційною працею. П. В. Додик запевняв, що впродовж останніх двох місяців цього року Округа організаційними успіхами здобуде новий рекорд організаційних досягнень. Пресовий референт п. Василь Папіж звітував про заходи для популяризації відбутої вже вистави опери „Анна Ярославна" з нагоди 75-річчя УНСоюзу. Основний звіт про цю виставу склав інж. Іван Ващук, ствердивши, що завдяки наполегливій праці всіх членів Окружного Комітету всі білети вступу на виставу було випродано і з прибутків можна було покрити всі зв'язані з виставою опери кошти.

В нарадах взяв участь головний предсідник Йосип Лисогір, гратулюючи Комітетові за успіх з оперою „Анна Ярославна", а поодиноким Відділам за їхні організаційні досягнення. Головний Предсідник звернув увагу, що коли в 1967 і 1968-му роках були втрати в загальній кількості членства УНС в цій окрузі, то в цьому 1969 році вже буде надвишка. Доповідач пригадав, що УНСоюз від самого початку свого існування намагається довести до свідомости наших громадян в ЗСА і Канаді, що в найкращому інтересі їхньому власному та їхніх родин, як і всієї громади є своєчасно подбати про відповідне забезпечення в УНСоюзі, але все ще є багато таких, які з великою шкодою для них і своїх родин та громади занедбують цей обов'язок. Головний предсідник закликав, щоб не тільки секретарі та інші урядовці Відділів, але й всі рядові члени УНСоюзу продовжували справжню місійну працю цієї установи для забезпечення в ній всіх наших громадян.

Після звітів і доповіді розгорнулася жива дискусія, в якій забирали слово: А. Слюсарчук, В. Папіж, В. Петріна, І. Смерека, Вол. Дідик, Ів. Ващук, В. Лецук, п. Кошельовський, п. Басюк та п. Федик.

У „Провидінні" переобрано дотеперішню управу

Філядельфія. — Головна Виборча Комісія Союзу Українців Католиків „Провидіння" проголосила в „Америці" із 11-го листопада 1969 р., офіціяльному органі тієї установи, вислід останніх виборів, в яких у великій більшості переобрано дотеперішню Головну Управу з о. шамбеляном Мирославом Хариною, як головним предсідником, на чолі. Вибори у „Провидінні" відбуваються кореспонденційним шляхом по Відділах. Насамперед, 22-го червня ц. р., обрано кандидатів на членів Головної Управи, а вибір цієї Управи відбувся 19-го жовтня. Крім гол. предсідника о. шамб. Мирослава Харини, до Екзекутиви були переобрані: д-р Олександер Білик на заступника головного предсідника, о. Константин Бердар на духовного управителя, Степан Спринський на секретаря, пані Стефанія Вовчак на головного касира і д-р Ярослав Бернадин на головного організатора а на опорожнений внаслідок смерти мґра Теофіля Кульчицького пост головного фінансового секретаря обрано інж. Романа Кравцева. На головних радних були обрані: впреп. о. декан Антін Борса, Богдан Казанівський, Василь Шулевський, Михайло Добош, Михайло Терлецький, Михайло Майнош, Михайло Клецор та Адам Гординеський. На головних контролерів обрані: Лев Пришляк, Євген Команишин і Андрій Кульчицький. Згідно з повідомленням Виборчої Комісії (о. шамб. Михайло Федорович, мґр. Іван Базарко і Микола Петришин), у виборах взяло участь 6,129 членів „Провидіння".

Померла Кекилія Паліїв — пластова і виховна та громадська діячка

Торонто, Онт. — У вівторок 11 листопада тут в одному із шпиталів померла на 64-ому році життя після довгої і важкої недуги відома українська пластова і громадська діячка Кекилія (Цьопа) Паліїв, сестра сл.п. Дмитра Паліїва, редактора, політика і військовика, який згинув 1944 року в рядах Української Дивізії „Галичина" під Бродами. Покійна, народжена 1906 року, з юнацьких літ включилася в працю Українського Пластового Уладу і в 1926-1930 роках була членом Крайової Пластової Старшини у Львові, співзасновником пластової кооперативи „Вогні" і Комісії Виховних Осель Молоді, що продовжувала працю Пласту після його розв'язання з 1930 р. аж до 1939 року. Під час другої світової війни була референткою молоді при Українському Центральному Комітеті і головною організаторкою Виховної Спільноти Української Молоді в 1942-1944 роках. Після переїзду на еміґрацію була Головною Команданткою Пластунок в 1947-49 рр., співзасновником Українського Пласту у Великій Британії і після переїзду до Канади головою і членом Крайової Пластової Старшини в Канаді з 1952 року по 1965 рік та членом Головної Пластової Булави. В останні роки життя сл. п. Кекилія Паліїв належала до керівних діячів Об'єднання Українських Педагогів Канади, була з 1965 року його головою і співавтором програми Української Виховної Системи в Діяспорі, співзасновником і заступником головиУкраїнської Виховної Ради при Світовому Конгресі Вільних Українців 1967 року. Активно співпрацювала також в акції „Сарсель", заініційованій на допомогу виданню „Енциклопедії Українознавства". Була членкою 432-го Відділу УНСоюзу в Торонті.

З'їзд канадійських і американських лінґвістів відбувся з участю українців

Гранд Форкс, Н. Д. — В днях 7-8 листопада відбувся в приміщенні Норт - дакотського університету З'їзд канадських і американських мовознавців. З українців узяли участь в ньому д-р Б. Білаш і проф. д-р Яр. Рудницький з Вінніпеґу. На пленарній сесії З'їзду, в п'ятницю 7-го листопада д-р Білаш виголосив доповідь на тему „Українська реакція на скасування двомовних шкіл у Манітобі в 1916 р." Українці - учасники З'їзду брали участь у дискусіях над прочитаними доповідями, що будуть незабаром видані друком у справоздані (просдінґс") З'їзду.

Докія Гуменна видала нову збірку оповідань і новель

Ню Йорк. — Під фірмою Об'єднання Українських Письменників „Слово" появилася тут нова, уже друга цього року, книжка відомої української письменниці Докії Гуменної п. н. „Чотири сонця". В книжці об'єднано двадцять оповідань та новель, друкованих здебільшого в журналах та газетах в Україні та на еміґрації, починаючи від 1928 року по 1946 рік. Деякі із вміщених у збірці „Чотири сонця" оповідань, як наприклад „Куркульська вілія" були друковані окремими виданнями. Нова книжка друкована на доброму папері у твердій полотняній обкладинці в мистецькому оформленні самої авторки. Докія Гуменна, народжена 1904 р., виступила з першими своїми оповіданнями 1924 року, належала потім до літературного об'єднання „Плуг" і в 1930 роках була гостро критикована за неспівзвучне із совєтською дійсністю спрямування її творчости. Літературний доробок Докії Гуменної дуже різноманітний

Докія Гуменна
(фото з 1930 року)

і багатий. Крім роману у 4 томах „Діти Чумацького Шляху", вона видала ще повісті „Мана", „Велике Цабе", „Хрещатий Яр", „Скарга майбутньому", „Золотий плуг", збірки оповідань і нарисів „Багато неба", „Жадоба", „Серед хмаросягів", феєрію „Епізод з життя Европи Критської", казку - есей „Благослови, Мати!" й інші

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

З журбою радість обнялась...

Мабуть ніщо краще не характеризує наше національне, суспільне, церковне і навіть особисте життя, як це поетичне: „З журбою радість обнялась..." Немає, здається, в нас радости, щоб не чергувалася з журбою, як і немає журби, щоб не обнялась з радістю.

Згадати б, для прикладу, тільки деякі із важливіших подій в нашому житті за останнє десятиріччя. Будували ми пам'ятник Тарасові Шевченкові у Вашингтоні з великим ентузіязмом і радістю, що їх супроводила журба, викликана пляновою, послідовною і наполегливою кампанією проти цього задуму. Збирали і складали ми сотні тисяч долярів на встановлення укрїнських студій в Гарвардському університеті, але ані на хвилину не покидала нас журба, що ще і в останній хвилині можуть виникнути труднощі і перешкоди. Неймовірні труднощі і турботи супроводили нашу радість при організуванні Світового Конгресу Вільних Українців. І вже чи не найбільше „з журбою радість" супроводить теперішні гераклеві зусилля для організаційного завершення Української Католицької Церкви створенням її патріярхату.

Майже клясичний приклад журби і радости та радости і журби мали ми в останньому часі і в нашій Українській Православній Церкві. Насамперед прийшла радісна вістка, що в Европі відбувся Собор Української Автокефальної Православної Церкви, який своїми рішеннями і ухвалами створював нові можливості поєднання кількох існуючих у діяспорі Українських Православних Церков під різними юрисдикціями в одну велику і могутню церковну організацію православних українців. З радістю, що її викликала та вістка, вкоротці обнялась велика журба, що рішення і ухвали того Собору викликають поважні комплікації та що замість радости, яку завжди викликає єднання наших сил і зусиль, може прийти щось цілком протилежне. З жалем треба сказати, що оливи до вогню доливали і деякі нерозважні публічні виступи наших пресових органів, які відразу „займали становище", забуваючи, що розбіжності в поглядах заіснували між нашими найбільш досвідченими, найбільш відданими справі нашої Церкви і нашого народу Владиками.

Тривога і журба були дуже великі, але, здається, що Господь у цьому випадку, як і в багатьох подібних, таки вислухав тієї нашої зворушливої пісні - молитви: „Боже, нам єдність подай!" і велику журбу замінила велика радість, як одержано вістку, що відбувся Повний Собор Єпископів Української Православної Церкви в ЗСА та що він „прийняв ряд постанов, скерованих на дальшу акцію для об'єднання всіх православних українців у вільному світі в одній Українській Православній Церкві".

Усі ми свідомі, скільки треба було розуму, християнської покори і доброї волі та почуття відповідальности за долю Церкви і народу, щоб власне так полагодити розбіжності. Думаємо, що всі ми, православні і католики, можемо тільки схилити наші голови у збільшеній пошані та з безмірною вдячністю для всіх тих наших Владик і діячів-мирян, що причинились до такого полагодження суперечностей і дали нам найкращий приклад, як можна журбу заступити радістю.

Оправдана тривога

З багатьох джерел: урядових, суспільних, церковних, медичних та інших лунають тривожні голоси, що серед американської молоді загрозливо поширюється уживання наркотиків. В теперішніх обставинах „активного провалля" між генераціями, всілякі злочинні елементи знаходять податливий ґрунт та для своєї наживи поширюють наркотики не тільки серед університетської і середньошкільної молоді, але навіть серед дітей початкових шкіл.

Як досі, майже немає випадків або є тільки відірвані випадки жертв тієї пошести серед нашої української молоді. Але це далеко не значить, що ми можемо спокійно приглядатись загальному розвиткові. Батьки нашої молоді мусять постійно пам'ятати про цю загрозу. Щоб їм у цьому допомогти, „Свобода" почала вже друкувати серію фахових статтей нашого лікаря - громадянина д-ра Михайла Данилюка про „Проблеми наркоманії". Після закінчення друку цієї серії в „Свободі", УНСоюз своїм коштом негайно опублікує ті статті в українському оригіналі й англійському перекладі у формі окремої брошурки та пересилатиме своїм Відділам та іншим установам, як черговий прояв своєї служби народові.

Наша молодь — наш найбільший скарб. Нам треба уважно прислухатись голосам тривоги про загрозу для неї, бо ці голоси оправдані.

НЕВИРАЗНА СИТУАЦІЯ У ФРАНЦІЇ

Париж. — Коли б хтось хотів одним словом назвати сучасне положення у Франції, то найкраще підходило б — невиразне. Навіть дуже невиразне.

Прем'єр проголошує на всі боки оптимізм. Міністер господарства покликається на факт, що франк міцніє, ціна золота впала на стільки то пунктів. Парляментарна сесія проходить зовсім спокійно... Але це все нічого не говорить про положення.

Певно, франк міцніє, але це значить тільки, що припинилась загроза негайної дальшої девальвації. Вже більше року тривають десізові обмеження і безперечно відплив валюти зменшився. Девальвація дещо збільшила закордонні замовлення. Але Франція імпортує дуже багато й тому ціни на вироби її зовсім не є нижчі настільки, наскільки було здевальвовано франк. Головне ж — ростуть ціни на внутрішньому ринку, що викликає дальші домагання підвишки платень, а господарка ще далеко не дала собі ради з підвишками, до яких уряд був змушений „травневою революцією" минулого року.

І від закінчення вакаційного періоду властиво не припиняються страйки. Тижнями пошта працює ненормально й то випробуваним у Франції способом: загального страйку нема, поштові уряди відкриті, але або листоноші переривають працю, або — що гірше — зупиняють працю центри сортування. Тоді ввесь апарат на місці, але кореспонденції доручити ні вислати нормально не можна. Тиждень страйкували заводи Рено, кілька днів розладнана була металюргія, десь там перервано доставу будівельних матеріялів...

Утримується непевність, при якій робітник не тратить, але вся господарка тратить багато. Непевність властиво наростає, бо синдикати звертають увагу на ріст цін, на невиконання недоговорених умов з минулого року.

Окрему проблему становлять школи, що властиво були основним чинником минулорічної катастрофи. Уряд приобіцяв, наприклад, збільшення годин фізичного виховання. Вставлено це в програму, але... вписання в програму годин не відкрило ніяк ні нових заль, ні басейнів, ні стадіонів, ні не збільшило кількости учителів. В результаті — учителі гімнастики почали страйк.

Високі школи почали працю з перебоями, ще йдуть дискусії про минулорічні „осяги" щодо вписів. Деякі взагалі ще не почали працювати й 1-го листопада, зокрема факультет природознавства у славному Нантер, звідки вийшла минулорічна „революція". Міністерство освіти не може собі дати ради з обіцяними полегшами щодо матур. іспитів: писані іспити з весни минулого року дали фатальні результати. Міністер не може поступитися, а 80% учнів, з ними й батьки, дуже невдоволені.

Не краще як в ділянці соціяльно - господарській, представляються справи у ділянці політичній. Минулого тижня відбулися вибори в кількох округах, де кандидували 6. міністри, що на час міністрування були втратили свої мандати. В одній підпаризькій окрузі кандидував Кув де Мюрвіль, довголітній міністер закордонних справ де Голля і останній його прем'єр. І — програв у користь крайньо лівого Рокара.

Округа зовсім не „ліва", але Рокар виграв, бо за ним голосували й його противники — комуністи, і навіть крайні праві. Всі єдналися під спільним гаслом: провалити відомого ґолліста. Виграли завдяки тому, що ґоллісти, маючи твердо владу в руках, не пішли до урн: голосувало всього 57% виборців. Не багато висновків можна витягати з цього випадку, але випадок характеристичний для загальних настроїв: ґоллісти без де Голля, з повнотою влади в руках, стали неактивні на низах і дуже розходяться на верхах, що ще більше демоpалізує низи.

Голосною є останніми днями справа Вальона. Ґоллістський депутат лівого крила (т. зв. Демократична Унія Праці, ЮДТ) написав книжку, в якій критикує де Ґолля і при тій нагоді й Помпіду. Подібних книжок появилося кілька. Були ґоллісти, що виступали проти де Ґолля під час референдуму, наслідком якого Генерал відійшов. Їх ніхто не карав. Вальона негайно після появи книжки виключено з парляментарної фракції ЮДТ. Зчинився крик: за виступи проти де Ґолля не карають, за виступи проти Помпіду відразу ж виключають...

Треба признати, що виключення Вальона не є зручним потягненням. Таке зміцнювання дисципліни може бути оправдане лише на коротку мету. На дальшу — воно зводить режим до насильного використовування наявного стану в парляменті, а це не далекозоро й не політично. Але це сьогоднішній стиль Помпіду, який ще не мав нагоди виявитися, але який відчувається хоч би з того поготівля поліції, що його видно в студентських кварталах. Ліва пропаґанда дуже цей факт роздуває, а що кожен француз дуже чутливий на гасло свободи, дуже ворожий всякому натякові на насилля, то це й дало в результаті перемогу Рокара...

Опозиція починає рухатися: скріплено новим проводом радикальну партію, за якою стоїть Мендес-Франс. Засновано нову соціялістичну партію. Але з цього боку годі чекати більших подій ближчим часом. Живемо в добі поляризацій і радикалізації, тому далеко більш небезпечний випадок Рокара,

(Закінчення на ст. 5-ій)

Михайло Дем'янчук

ЗА ІСТОРІЮ УКРАЇНСЬКОЇ ТОРГІВЛІ, ПРОМИСЛУ ТА РЕМЕСЛА

(Дискусійна стаття)

Ми є свідками пожвавленої видавничої діяльности наших Земляцтв, що спільними силами видають друком історично - мемуарні збірники, а поодинокі автори монографії про свої рідні місцевості.

Заходом українських кооператорів вийшла перед кількома роками прекрасна документальна книга авторства інж. І. Витановича п. з. „Історія Українського Кооперативного Руху", незабаром вийде друком книга про діяльність „Сільського Господаря", наші поселенці в Австралії спромоглися на видання добре опрацьованої книги „Українці в Австралії".

Зі сказаного видно, що тямущі люди дбають про залишення тривалої пам'ятки про діяльність певних суспільних груп у формі друкованого слова.

Лише наше купецтво, наші промисловці та інші підприємці у вільному світі не проявили і не проявляють діяльности в такому ж напрямку. Правда, багато купців і підприємців включилося в суспільно - громадське чи й політичне життя, але створити сильну станову організацію в ЗСА досі купцям і підприємцям не всюди пощастило, а зокрема не спромоглися ці вільні стани об'єднатися, вилонити центральну, р е п резентативну надбудову організації, що охоплювала б усіх діючих купців і підприємців в цій країні, подібно як це сталося в Канаді.

Байдужність загалу купецтва дійшла до того, що про життя поодиноких місцевих СУКП-ів через цілий рік нема в пресі ані одної згадки, а лише з нагоди рокових свят Різдва та Великодня поміщують вони святочні побажання... А тим часом, в житті поодиноких підприємств, а тим більше місцевих СУКП-ів, відбуваються різні події, одначе про них ніґде нема згадки. З такої мовчанки в українській пресі хтось міг би подумати, що українських купців і підприємців в ЗСА нема, а якщо й є, то зовсім мало. Та це не відповідає правді, якщо візьмемо до уваги кількість цього нашого стану у відношенні до числа нашого громадянства. Певно, що порівнюючи число наших купців якогось міста з числом всього купецтва — ми творимо дуже й дуже малесенький відсоток. Коли ж ми порівняли б число українських купців і промисловців чи підприємців з числом інших станів чи професій, що мають свої товариства й організації, число осіб з нашого приватного господарського сектора буде найбільшим з-поміж усіх інших. Здогади поодиноких купців відносно загального числа членів цього сектора в ЗСА висловлюють цифру коло 5.000, дехто говорить про ще більше. На превеликий жаль і шкоду, статистики ми й тут не маємо.

Давніше я помістив був на сторінках нашої преси декілька статтей на купецькі теми, як, наприклад, „Українське Приватне Купецтво" („Свобода", ч. 183 з 23 вересня 1969 р.), „Українська Торгівля і Ремесло в м. Надвірна й околиці" („Америка", ч. 235 з 11 грудня 1963 р.), „Українські купці і промисловці і СКВУ" („Свобода", ч. 107 з 13 червня 1967 р.), аби згадати лише ті, що їх копії маю в себе. Поміщуванням тих статтей я хотів проломити ту мовчанку, що царила на відтинку пропаґанди та інформації нашого купецтва. Одначе відгуку, і то жадного, ані позитивного ані неґативного, не було.

І коли сьогодні забираю слово в купецьких справах, хочу звернути особливу увагу на потребу видання „Історії Української Торгівлі, Промислу й Ремесла" з додатком „Альбому сучасних українських підприємств у вільному світі". Про важливість та конечність видання такої історії більшости наших купців і підприємців переконувати мабуть немає потреби. Вистачить пригадати поміщену колись давніше нотатку в нашій пресі про появу „Історії міста Стрия чи Самбора", видану мабуть, кимось з жидів. Тоді писалося, що в цій книзі нема про українців того міста не словечка згадки, а ми ж знаємо, як виглядала дійсність.

Також розвиток нашої торгівлі, промислу й ремесла на Рідних Землях в останніх 80-90 роках слід обов'язково накреслити в добре опрацьованій книзі. Крім скупих джерел, писаних зокрема на наших Східніх і Центральних Землях, можна б використати свідченняспомини старших людей тих областей, що напевно чимало можуть про те сказати. Зокрема ж гарний розвиток нашої торгівлі, промислу та ремесла на Західніх Землях України в часі поміж двома світовими війнами заслуговує на тривалу пам'ятку, збережену саме у формі книги. Ще напевно є чимало людей з кожного повітового міста, містечка чи й села, котрі можуть подати цінні та цікаві відомості й дані, підтверджені цифрами. Відтворити з пам'яти стан нашого купецтва та ремесла й промислу до 1-шої світової війни, а також після неї, не є так то вже дуже тяжко для людини, що їй дорогі досягнення тодішнього нашого приватного купецтва, промислу та ремесла.

Сам факт, що в СУКП-і було об'єднаних перед другою світовою війною понад 3,500 членів, щось таки говорить. А товариство ремісників „Зоря" мало напевно ще більше членів.

З діяльности та відданости справі свого стану членів Головної Управи СУКП-у у Львові, зокрема голови св. п. Я. Скопляка, можна здогадуватися, що коли б не було другої світової війни, СУКП був би спромігся на видання „Історії української торгівлі, промислу та ремесла".

Коли ж візьмемо до уваги найгіршу можливість, а саме, що у вільному світі маємо не 5.000 чи більше українських купців і підприємців, лише 3.000 і що тільки вони, розуміючи вагу видання „Історії української торгівлі, промислу та ремесла", захочуть причинитися своєю працею та фондами до її видання, то ще й тоді доволі легко можна зібрати потрібний на ту ціль капітал, а також доволі багатий матеріял.

Реалізацію цього задуму представляю собі приблизно так: на цю мою статтю відгукнуться критичні голоси. Здоровий глузд вдумливих купців і підприємців по більших і менших містах нашого поселення заставить їх створити Комітети при СУКП, де він існує, або окремі незалежні Комітети там, де Союзу нема. Ці комітети розпічнуть свою діяльність від обліку всіх наших купців і підприємців та людей, що готові дати інформації про стан та працю наших приватних господарників в місцях їхнього замешкання. При допомозі та за посеред-

Закінчення на стор. 3-ій

Роман Ю. Купчинський

ПОТРІБНО ЗРОЗУМІЛОГО ДІЯЛОГУ

Пишу у відгомін на статтю, яка появилася в „Свободі" під заголовком: „Панель Молоді: Прохання мати більший голос в суспільстві". У першій мірі хочу подякувати авторові за прихильне ставлення до панелю і до дискусії, яка там відбулася. Думаю, що стаття була написана здебільшого з погляду журналістичного. Хочу скористати з цієї нагоди, щоб докладніше з'ясувати свої позиції щодо проблем українського суспільства в ЗСА і до проблем молоді зокрема. Думаю, що свобідна дискусія над цими важливими питаннями є конечна, бо з такої дискусії можна зробити певні висновки і братися до конкретної праці з увагою на майбутнє.

Питання взаємно зрозумілого діялогу між батьками і молоддю треба поставити на першому місці. Трапляється часто, що коли говорить молода людина, старша не хоче слухати, і навпаки. Це вина одних і других. Ми, молоді, закидуємо нашим батькам, що вони живуть минулим. Вони ж відповідають нам, що ми не маємо життьового досвіду і повинні мовчати. Хто має рацію? Молоді хочуть поставити своє „я" перед громадою і бажали б, щоб громада їх терпеливо вислухала. Думаю, що це не лише можливе, але й що до цього мусить дійти, бо я переконаний, що в сучасних умовах нашого українського суспільства політика „конфронтації" не бажана ані старшими, ані молодшими. Як було сказано на панелю молоді під час X Конґресу Американських Українців, шої громади, і тому ми брасказати, що було б бажано, ми болієсмо проблемами, нали участь у К о н ґ р е с і і панелю. Але, хочу також щоб наших думок слухали провідники центральних організацій, а не лише членство. Чому під час панелю молоді на X Конґресі голова УККА, проф. Лев Добрянський хоч би протягом кількох хвилин, не слухав того, що ми мали до сказання?

Не можна говорити, що все те, що українська громада в ЗСА зробила за останніх 25 років, не є корисне. Але треба сказати, що є багато такого, що можна б поліпшити і змінити. Як приклад згадати б концепцію „українського шкільництва" в ЗСА. Десять - п'ятнадцять років тому сучасні методи навчання української мови, літератури, історії й інших предметів були виправдані і корисні. Але тепер виростає нове покоління, народжене в ЗСА, яке вимагає нових методів і підходу в навчанні. Я пропонував на панелю молоді, щоб Шкільна Рада при УККА видала двомовний підручник української мови для вжитку в школах українознавства. Це вимагало б, щоб учителі володіли не лише українською мовою, але також і англійською. Іншими словами, вже час міняти кадри учителів. Але, щоб притягнути молодші сили, треба признати їм відповідну винагороду та їх самих навчити дисциплін українознавства. На це навчання учителів маємо Катедру Українознавства. Друга моя пропозиція була, щоб учителі української мови спонукували дітей, щоб вони купували англійсько - українські словники і таким способом збагачували запас слів в українській мові

Нюйоркська Студентська Громада вже довший час пропонує, щоб скласти запитник для нашої молоді, з допомогою якого можна було б зформувати певні висновки, а саме: хто є наші молоді люди, що вони думають про такі справи, як Україна, українська мова в ЗСА, національна свідомість, українські організації і т. д. Я певний, що коли б дати Нюйоркській Студентській Громаді відповідні фонди і підтримку, наприклад, помістити такого роду запитник в „Свободі", то така акція була б дуже корисна для всіх.

Питання виховання кадрів для евентуального перебрання керівних постів в таких організаціях, як УККА, УНС, УРС, є також актуальним. Чому не починати вже тепер вишколювати молодші кадри для участи в проводах українського життя? Не можна чекати ще 10 років.

Сподіваюся, що мої думки викличуть дискусію, в якій молодь братиме живу участь.

Інж. Валентин Сімянців

СТУДЕНТСЬКІ ЧАСИ

СПОГАД
ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНА, РОКИ 1923-1929

(15)

Здається, через Громадський комітет у Празі дістало нас біля двадцяти студентів-подєбрадчан та ще один наш робітник працю у мастку — „велкостатку" пана Мікули. Це десь туди під Плзень. Не так близько від Подєбрад, і для багатьох з нас у той час була новинка так далеко їхати і побачити кусень Чех. Розглядали ми край — багато було нового. І села з гарними забудованнями — ніде солом'яної стріхи, все черепиця червоніє. Расова скотина пасеться — великі череди. Багато фабричних коминів. Перетинали залізницю або рядом пробігали дороги — бруковані, гарні дороги.

На вечір були ми і на останній станції нашого мандрування. Там уже чекали підводи, які й завезли нас до мастку.

В мастку зустрів нас і завів до помешкання службовець. Простора, з великими вікнами кімната, під стінами ліжка на вояцький штиб з матрацами, на ліжках дбайливо поскладані подушки, простирадла, прикривки, рушники — все чистеньке. Посеред кімнати великий стіл, навколо лави, стільці. І той чоловік, що нас зустрів у мастку, і та кімната, і все в ній були привітливі, чистенькі, свіженькі.

Трохи розім'яли кості з дороги, повмивалися, а тут і вечерю несуть. А яку вечерю — хліб білий і багато, масло, м'ясиво печене і кава. Їмо та міркуємо вголос, чи так буде ввесь час, чи це тільки на увітання? Смачне все, чисто і охайно подане, і кожен дістав ложку, ложечку, видельце, ніж, так трохи чи не забагато того всього приладдя на робітничий стіл.

Як скінчили вечерю і ото про все таке нове, несподіване говоримо, загостила до нас ціла родина Микулових. Обручкалися з усіма пан, пані, синок, так років на вісімнадцять, і доня — панночка років на два молодша за брата. Всі смугляві, з гарними рисами обличчя, так щось до циганського — прямо таки всі вродливі.

І диво: за хвилю сиділи межи нами і розмовляли, ніби ми сто років знайомі. Микулове знали, що приїхали студенти, може через те й ризикнули отак поводитися. Та, мабуть, ніколи і не каялися. Панство Микулових цікавило багато чого, але це не було випитування — була уміло ведена товариська бесіда, свобідно, зі жартами, дотепно і весело.

Зразу зауважили ту пошану, з якою зверталися ми до полковника Миколи Платоновича Сіпка І Микулови (власно всьому дому голова була п-ні Микулова) теж перейнялися повагою до нього, і визначили його нам за старшого.

Кого пригадую, що тоді був з нами, так це вже згаданого М. П. Сіпка, Андрія Полякова, Ткаченка Павла, кубанця, та отого робітника, забув його прізвище, що до нас дочепив Громком.

У перший вечір дістали ми і статут: що можна, а чого не можна робити, до кого звертатися, як потрібно, коли будемо діставати платню (а яку, то ми вже знали з Праги, а тут тільки потвердили це); коли праця починається, коли кінчається, пору снідань, обіду і вечері.

Сам господар не був дуже говіркий. Та й був якийсь хоруватий. Ходив, викидаючи наперед від коліна ноги, так ніби непевно були прив'язані в колінах і теліпалися. Росту високого і, якби не ті ноги, зовсім мужчина пристійний. (Останнє слово позичене від галичан, і по-галицьки прошу його розуміти).

Пані ж хотіла багато знати про нас, до всіх приглядалась, і робила це все з гумором, лагідною усмішкою. Почувалися ми в їхньому товаристві вільно, сміху і дотепів було немало. А виходили веселість і непримушеність з того, що сама пані так ніби й не мати таких великих дітей, дівочих ще форм і з тим циганським вогником, жвава і говірка, але тільки так, як на „мілостівов пані" годиться і ні трохи більше. Ми це все добре зрозуміли, і той перший вечір був добрий.

Пані подивилася на мої руки та й спитала, чи я привіз із собою манікюрне приладдя.

„Ні, — сказав я, — але як від'їжджатиму з роботи, то потребуватиму". І все це так мило, ніби так і має бути — хоч з легенька підперчене обоюдно.

І завжди при зустрічах всі ми мали забезпечену від цілої родини Мікулових усмішку і гарне слово для бадьорого настрою.

Що ми робили у перших тижнях, уже не пригадую. Загально: стомлювалися на роботі, але добрі харчі, достатній відпочинок, привітне слово, щира усмішка робили своє — ми були задоволені. Та й пані зразу зорієнтувалася, хто на яку роботу годився. Нам з Андрієм Поляковим на наші м'язи завжди була відповідна робота. Андрій теж з Харківщини, здоров'ячко мав, і ми сперечалися, хто б з нас був борозенним, коли б народилися ми волами.

А декому припадало і бур'ян полоти, а то вже багатьом з нас було як „образа" — вила, лопата, того хотіли ми на наші руки.

А от жнива добре пригадую і потім возовицю. І якось перейнялися ми отим запалом і охотою до роботи, що завжди буває і у нас в Україні в ці гарячі тижні.

Андрій (нас спарували, лишивши нам вирішити справу, хто в борозну, а хто під руку, коли пані говорила до одного, так то відносилось до обох) мав гарний баритон, таки добрий голос!

Наша Баядера польова в ці дні жнив, літала по ланах. Її квітчасту хустку видно було здалеку. А Андрій, як було зобачить нашу пані, уже по полях луна, розлягається:

(Далі буде)

ЗА ІСТОРІЮ УКРАЇНСЬКОЇ ТОРГІВЛІ, ПРОМИСЛУ ТА РЕМЕСЛА

(Продовження зі стор. 2-ої)

ництвом прихильної цій справі української преси, бо свого органу ми, на превеликий жаль, не маємо. Комітети нав'яжуть між собою контакти та заплянують і відбудуть свої зустрічі для основного обговорення проблем. В ході праці треба буде декому дбати про зібрання матеріялів про наше купецтво, промисл і ремесло на Рідних Землях, а рівночасно також збирати дані про сучасні наші підприємства в місці свого замешкання та найближчої околиці. І при цій саме праці треба буде використати всі свої здібності, щоб переконати даного нашого купця чи підприємця, щоб подав історію свого підприємства, зробив світлину приміщення, а також власників чи власника його та при цій нагоді вплатив, напр., 20 дол. Ці короткі історії та світлини підприємства мали б бути поміщені в „Альбомі сучасних українських підприємців у вільному світі", що був би наче живий, переконливий документ нашого економічного потенціялу у вільному світі.

Мені здається, що тій свідомій частині купців і підприємців не буде треба довго пояснювати доцільности такої акції і що з-поміж згаданої мінімальної кількости нашого третього стану у вільному світі таки 2.000 підприємств захоче дати історію свого підприємства, світлину та вплатити 20 дол. на покриття коштів кліш і друку. Якщо б це сталося дійсністю і ми зібрали на заплановану „Історію" 40.000 долярів, тоді справа видання її стояла б на твердому ґрунті. Звичайна річ, така акція велася б не тижні чи місяці, а може рік чи два.

Може хтось зауважити: писати легко, папір усе приймає, але зробити — інша справа. Так, воно почасти правда, що снувати пляни далеко легше, як переводити їх в життя. Але ж бо до переведення кожної акції потрібні люди - ентузіясти, в першу чергу ті, що уважають справу видання такої „Історії" за дуже важливе діло та що свідомі того, що це справді найвищий час, щоб зібрати ще від живих сучасників дані про поодинокі місцевості. До деякої міри будуть при цьому допоміжні авторам збірники Землящтв та інші матеріяли, що їх редакції тих збірників не використали, а вони містять у собі потрібні нашим історикам дані.

Мусимо пам'ятати й про те, що за яких 10-20 років, якщо ми це діло тепер занедбаємо, охочі це зробити натраплять на ще більші труднощі. А окупанти наших земель, що видають кількатомові „історії міст і сіл", не захочуть у правдивому світлі представити розвитку нашого приватницького сектора економіки на ЗУЗ і цей світлий період в житті нашого купецтва, промислу та ремесла за тяжких умовин польської окупації піде в непам'ять — очевидно з великою шкодою для правдивого насвітлення нашого тодішнього життя.

Великою поміччю при писанні такої „Історії" міжвоєнного часу була б наявність коплету офіціозу СУКП-у, часопису, що виходив під назвою „Торгівля і промисл" у Львові за редакцією п. інж. Володимира Несторовича. Хвала Богу живе інж. Несторович, та може дуже багато сказати про розвиток української торгівлі і промислу того часу на ЗУЗ. Живуть основники та директори „П р о мислово-Торговельного Банку" у Львові інж. А. Мілянич та дир. Мицик, що зі своєї сторони можуть також чимало розповісти про розвиток українського купецтва, промислу та ремесла на ЗУЗ, а зокрема у Львові. Є ще, хвала Богу, такі старокраєві купці, як Степан Хом'як, д-р Б. Старух, Думин, Е. Борис, І. Щупаківський, Сенишин, Б. Стебновський, інж. Степан Мацькевич та напевно ще багато інших, що їх я не знав. Є при своїй творчій видавничій діяльності дир. Іван Тиктор. При їхній допомозі можна розгорнути направду поважну працю в напрямку вібрання потрібних даних та матеріялів.

Справа видання „Історії..." має вже свою „передісторію". Вже перед 1955-им роком тодішні передові купці і підприємці Філядельфії задумали були видати таку „Історію", випустивши друком відповідну летючку, що в ній було заподано розподіл змісту й матеріялу. До опрацювання запрошено таких наших визначних істориків як проф. Оглоблин та д-р Г. Лужницький. Почато було розвивати пропаґанду в напрямку збірки потрібних фондів. Коли я приїхав літом 1955-го року до Філядельфії, справа ця вже чомусь не була актуальною. Тепер — на мою думку — повинні виявити ініціятиву в цій справі обі канадійські централі з крайовим засягом діяння як „Об'єднання Українських Канадійських Підприємців і Професіоналістів" і друге, що його назви не знаю, поодинокі „Союзи Українських Купців і Промисловців" у більших містах ЗСА, центральні купецькі організації по всіх країнах нашого поселення, а також поодинокі купці та підприємці в місцевостях, де нема СУКП-у.

Звичайна річ, таку важну працю треба було б координувати і в цій справі повинні б згадані чинники договоритися якнайскоріше.

Так, приблизно, уявляю собі в загальному зарисі започаткування д і я льности над виданням „Історії...".

Україну навістили нищівні гураґанні вітри

Київ. — У днях 28 і 29 жовтня могутньої сили вітри пройшли з великою силою з-над Атлянтику через країни Европи, зачепивши і низку районів на Україні. Над Кубанщиною і частиною Прикавказзя ті вітри обернулись в гураґан, завдавши, особливо на побережжі Озівського моря, велетенських пошкоджень та викликавши пожежі й затоплення окремих селищ і сіл. Московська преса вже з 29 жовтня сповіщала про те стихійне нещастя, але преса в Україні його промовчувала, містячи вістки про встановлення нових пам'ятників Леніну тощо. Аж у числі з 2-го листопада 1969 р. „Радянська Україна" помістила вістку під. наг. „Наслідки стихійного лиха ліквідуються". У тій довшій вістці нічого не згадано про катастрофічні наслідки гураґану на Кубанщині й Приозів'ї, а йде мова тільки про Україну: „Наприкінці жовтня над значною територією України пройшли гураґанні вітри, які завдали шкоди господарству і населенню", сказано в „Радянській Україні": „Під час стихійного лиха було пошкоджено велику кількість житлових будинків, головним чином у сільській місцевості, соціяльно-культурних об'єктів, промислових підприємств, виробничих приміщень колгоспів і радгоспів, ліній електропередач, озимих посівів. Вітром розкидано і рознесено багато скирт сіна і соломи." Найлегше потерпіли Полтавська Чернигівська, Івано - Франківська області, дещо більше Львівська. В інших областях „закінчуються роботи по налагодженню електропостачання колгоспів і радгоспів" та „організовано термінову всебічну допомогу потерпілому населенню. Для ліквідації наслідків стихійного лиха виділено матеріяльні засоби, залучено людські резерви". Крім того, вжито термінових заходів по забезпеченню потерпілих областей покрівельними й будівельними матеріялами „і своєчасному поданню допомоги населенню потерпілих областей". У московських „Известиях" з 2 листопада надруковану вістку по телефону з Києва під наг. „У боротьбі із стихією", яка розпочинається так: „В останніх днях жовтня майже над всією територією України бушували гураґанні вітри, які подекуди досягали швидкости в 50 метрів на секунду". Гураґан „завдав значної шкоди господарству й населенню нашої республіки: пошкоджені житлові будинки, особливо по селах, будови підприємств, будівлі колгоспів і радгоспів, лінії електропередач. В деяких районах вітер порозносив скирти сіна й соломи. Пошкоджено понад тисячу гектарів озимих посівів, „на превеликий жаль є і людські жертви".

За вістками „Известий", гураґанного типу вітрів не було над Україною лише в Закарпатській, Луганській, Сумській та Харківській областях У Полтавській, Чернигівській і Івано-Франківській областях — шкоди були незначні і здебільшого вже направленні, відновлено подання електроструму, люди мають питтєву воду тощо. В інших областях України „працюють цілодобові ремонтно-відбудовні бриґади", в найбільш потерпілі області везуть цемент, шифер, дахівку, віконне шкло, цвяхи, дерево. На Кубані, в м. Краснодарі, вирішено будувати з допомогою студентів гуртожитки для тих, які залишилися без даху над головою. Те ж саме і в м. Темрюк та ін. місцевостях на Кубанщині. Київські газети ,намагаючись витворити в читачів настрій для „відзначення 30-річчя воз'єднання усіх українських земель", після стримування вісток про нове стихійне нещастя, надрукували повідомлення про гураган над Україною, приховуючи, що він завдав і людських жертв.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Перший З'їзд Яворівців на Союзівці

Після цілорічної підготови відбувся 14 червня на Союзівці перший з'їзд уродженців і колишніх мешканців Яворівщини при участі 180 осіб.

Інж. З. Кохановський відкрив з'їзд і проводив ним енергійно. Секретарювали: д-р М. Кучмак і мґр М. Масюк. До почесної президії покликано: о. шамб. В. Середовича, о. В. Данилова, дир. Т. Ставничого і проф. д-ра Р. Придаткевича. Молитву провів о. шамб. В. Середович.

Інж. Ст. Кульчицький, голова Ініціятивного Комітету, привітав приявних на з'їзді, що відзначає 4 ювілеї: 560-річчя заснування Яворова, 350-річчя монастиря СС. Василіянок, 60-річчя гімназії „Рідної Школи" та 50-річчя Української д е ржавности. Яворів заложений у 1408 р. У ньому процвітало друкарство й церковне мистецтво. Українська гімназія виховала багато інтеліґенції, що включилася в українське життя та в будову української державности.

П. Ірина Саєвич Ванчицька, секретар Ініц. Комітету, звітувала з його праці. Він відбув 10 засідань, вислано 250 запитників, 200 запрошень на з'їзд, 30 ділових листів, отримано 105 листів. Голова Ініц. Комітету, інж. Ст. Кульчицький звітував про підготовчу працю. Виготовлено списки УСС з Яворівщини, поляглих за волю України, священиків-ісповідників і знищених ворогами. Завданням з'їзду буде обговорити й схвалити видання Яворівського Збірника. Яворівщина — це батьківщина митрополита Андрея Шептицького, Осипа Маковея, Романа Шухевича, місце замешкання Юрія Липи та багатьох інших визначних наших людей.

В дискусії промовляли: О. Квас, д-р Утриско, І. Дурбак, інж. З. Кохановський, О. Соневицька, проф. М. Каламунецький, проф. М. Лисогір, д-р М. Кучмак, д-р П. Демус, О. Харків, П. Кірик, що запропонував втворити фонд відбудови вільного Яворова. і деклярував на ту ціль 20,000 долярів, а п. Гула — 10,000 дол. Оформлення цих справ відложено до чергового З'їзду Яворівщини. Цю благородну ініціятиву треба відмітити.

Привіти прислали або виголосили: СС. Василіянки в Америці, д-р Утриско від Комітету Комарянщини, О. Соневицька від Ради Представників Рег. Комітетів і від Комітету Чортківвької округи, д-р В. Пушкар від Товариства Перемищина, І. Дурбак від Комісії Рег. Дослідів і Публікацій при НТШ і Головного Комітету Теребовлян.

Вислано привіт Їх Блаженству Верховному Архиєпископові Кардиналові Йосифові Сліпому з заявою підтримки акції за патріярхат. Учасники з'їзду повстанням з місць і довготривалими оплесками о д о б рили зміст привіту.

На внесення інж. З. Кохановського вибрано одноголосно управу Комітету Яворівщина: голова — інж Степан Кульчицький, заступники: інж. Іван Харамбура, проф. Степан Каламунецький (Торонто) і Андрій Гукало (Монтреаль), секретар — мґр Мирон Масюк, прес. реф. мґр Вол. Барагура, імпрезовий реф. Мирослав Гентош, скарбник — Роман Бриттан, вільні члени: Олена Харамбура й Ірина Саєвич - Ванчицька.

Контрольна Комісія: інж. Іван Мокрівський, Петро Кірик, Любов Артимишин, інж. Зенон Кохановський. Редакційна Колеґія: д-р Богдан Романенчук, голова, д-р Микола Адрусяк, д-р Василь Лев, п. Марія Велигорська, мґр Вол. Барагура і проф. Мих. Лисогір. Зв'язковими вибрані: д-р Пилип Демус — Чикаґо, п. Наталія Леонтович Башук — Вінніпеґ, д-р Василь Гірак — Алберта, Канада. Капеляном Товариства Яворішцина вибрано о. шамб. В. Середовича.

Схвалено видати Яворівський Збірник під фірмою НТШ.

Від Резолюційної Комісії А. Гукало прочитав проєкт резолюцій, що їх після дискусії прийнято більшістю голосів.

1. Передаємо сердечний привіт Українському Народові на Рідних Землях, що бореться за свої права на повну незалежність від Московщини.

2. Всім серцем вітаємо наших Земляків і Землячок на рідній Яворівщині та леліємо надію на зустріч у вільному Яворові в Українській Державі.

3. Складаємо доземний поклін Найбільшому Сучасному Синові України — Голові Помісної Української Католицької Церкви Верховному Архиєпископові Й. Сліпому та заявляємо всебічну підтримку в акції за створення Українського Патріярхату з першим Патріярхом - Кардиналом Йосифом Сліпим.

4. Вітаємо всіх наших Владик і Всечесне Духовенство в надії, що Вони скажуть своє тверде слово на синоді у справі завершення патріярхального устрою нашої Церкви.

5. Вітаємо всі українські центральні Установи, Організації й Товариства поза Україною, що працюють над збереженням у к р аїнської ідентичности і розвитком української науки і культури.

6. Зокрема вітаємо Український Народний Союз з його славним 75-річчям і бажаємо якнайбільших успіхів у його многогранній праці, особливо ж у ділянці підтримки наших культурних надбань.

7. Пересилаємо наш братній привіт усім нашим Реґіональним Комітетам, що працюють над виданням своїх реґіональних збірників, пам'ятників вічної слави народним діячам і героям, що своє життя, працю і знання віддали на службу Рідному щародові, та зложили свої буйні голови в обороні Батьківщини.

8. Вважаємо нашу рідну Яворівщину частиною нашої Великої Української Батьківщини, а історію Яворівщини та всю діяльність і боротьбу наших славних предків вважаємо цінним вкладом у загальну скарбницю всеукраїнської культури.

9. Від щирого серця вітаємо всіх Уродженців і колишніх Мешканців Яворівщини, розпорошених по всьому вільному світі, та зокликаємо їх відгукнутися на заклики Комітету Яворівщини, до дружньої співпраці в акції збирання матеріялів до історії Яворівської Землі, адрес яворівців і фінансів для видання наукового Яворівського Збірника в Українському Архіві НТШ, на вічну пам'ять і славу такої дорогої нам Яворівщини.

Молитвою, що її провів о. В. Данилів, зокінчено ділову частину з'їзду.

Вечором о год. 7 почався бенкет, що ним проводив інж. Ст. Кульчицький. Мистецьку програму дотепно вів п. М. Гентош, що вкінці проспівав власного укладу пісню про Яворів. А. Басюк продеклямував гарно настроєву поему І. Саєвич-Ванчицької „Яворів", Віра Шумилович з чуттям деклямувала поему Б. Антонича „Батьківщина" й „Мати Божа" Ірини Шуварської-Шумилович. Чоловічий квартет „Каравана" під мистецьким проводом Б. Бемка (Б. Бемко, М. Длябога, О. Гельбік і Л. Калинич) відспівав низку пісень, що були насолодою для публіки, яка тепло сприймала кожну пісню. Марійка Геча при фортепіяні причинилася до чергового великого успіху загальнолюблених „караванців". Малий Василь Шумилович деклямував з в оршливий вірш „Яворів", що його написала його мати.

Маестро проф. д-р Роман Придаткевич відграв по мистецьки на скрипці низку своїх творів та інших композиторів, що викликали глибоке враження. Після чергового виступу „Каравани" віддіграв гарно на скрипці молодий скрипаль, Адріян Бриттан, кілька творів.

Мистецька програма була на високому рівні, тому вдячні слухачі нагороджували всіх виконавців рясними оплесками.

В малій залі „Гостинниці" була відкрита виставка яворівської народної ноші, картин мистця Т. Шумиловича, світлин з Яворівщини. Комітет подбав про таблиці зі списками поляглих за волю України яворівців, усусусів, пластунів тощо. Пані О. Харамбура й М. Велигорська зібрали зразки нар. ноші й вишивки з Яворівщини. Варт згадати, що великий герб Яворова, що прикрашував залю з'їзду, намалював мистець Тарас Шумилович, уродженець Яворова. Він намалював низку картин з Яворова: церкви, будинки, краєвиди тощо, що нагадували приявним їхнє рідне місто.

В неділю 15 червня о. шамб. В. Середович і о. В. Данилів відправили Службу Божу й панахиду. Патріотичну проповідь сказав о. В. Середович. Відтак відбулася спільна знимка. Після обіду нововибраний голова інж. Ст. Кульчицький, закінчив З'їзд палкою промовою, закликаючи до дружньої співпраці. Зібрано поважну суму на видання Яворівського Збірника. З'їзд закінчився повним моральним і фінансовим успіхом. Щасливий вибір місця З'їзду — Союзівка — створив відповідну, рідну атмосферу, що сприяла ініціяторам і всім учасникам З'їзду.

І. Дурбак

Про утворення при УВАН в ЗСА музичного фонду ім. М. Д. Леонтовича

Серед багатьох українських видавництв на еміґрації немає спеціяльного музичного і музикологічного видавництва. Цей факт болюче відчувається авторами музичних творів, музикологами, музичними критиками, істориками української і музики і тими колами українського громадянства, що люблять і шанують музичну культуру, Монументальне видання „Українські народні мелодії", зібрані й зредаґовані покійним доктором З. Лиськом, що вийшли під фірмою Академії, виповнюють лише невелику частину цієї величезної проблеми.

Зважаючи на такий стан, УВАН заснувала спеціяльний фонд, завданням якого є видання музичних творів українських композиторів, музичних і музикологічних монографій і збірників.

Засновником Фонду є п. А. Подоляк, пенсіонер, який зі своїх невеликих заощаджень подарував УВАН на цю мету дві тисячі долярів і висловив побажання, щоб Фондові надано ім'я відомого композитора Миколи Леонтовича. Президія УВАН погодилася з цією пропозицією. В першу чергу заплановано видати монографії або збірники пам'яті таких визначних українських композиторів як М. Д. Леонтовича, О. А. Кошиця, К. Т. Стеценка. Але первісний внесок п. А. Подоляка є замалим, щоб можна було розпочати заплановану видавничу діяльність. Тому УВАН звертається до широких кіл знавців і аматорів музики, а зокрема до працівників в галузі музичної культури, до музичних організацій і хорів з закликом посилити своїми пожертвами Фонд ім. М. Леонтовича. Це вможливить розбудову музичного видавництва при Українській Вільній Академії Наук. Пожертви для Академії мають податкові пільги („Такс Екземпт").

Пожертви просимо надсилати на адресу (з написом — Фонд ім. М. Леонтовича):

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S. Inc. 206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025

УКРАЇНСЬКИЙ ТОВАРИСЬКИЙ КЛЮБ ОБ'ЄДНУЄ 170 ОСІБ МОЛОДІ В ТОРОНТІ

Торонто. — Організований в 1968 р. Український Товариський Клюб, скорочено УТЕКА, об'єднує вже 170 молодих українців і українок. Його створено для того, щоб у рямцях діяльности Клюбу молодь могла знайомитись між собою. УТЕКА, під керівництвом Євгена Шкляра, організовує спільні прогулянки, вечірки, спортові гри, лещетарські виїзди, забави. Членом УТЕКА може стати кожний самотній юнак чи дівчина, які почувають себе українцями, без огляду на їхні політичні погляди чи релігійну приналежність.

Листопадові дні в Пассейку-Кліфтоні, Ню Джерзі

Традиційні Листопадові Дні відзначено в нашій громаді 2-го листопада в Українській Централі. Численне громадянство прибуло на Академію.

Програму Академії розпочато виконанням американського гимну, що його відограв на фортепіяні студ. Богдан Покора.

Голова місцевого Від. УККА п-ні М. Стефанів відкрила Академію, святочну промову виголосив інж. Мирон Гнатейко. Він гарно представив події листопадових днів і причину нашої поразки. Під гучні оплески на сцену вийшли пані Іванна Кононів та Валя Калин і в супроводі фортепіяну, при якому засів п. д-р Б. Базар виконали мелодеклямацію „Львів". Присутні тепло прийняли цей виступ, бо він всім подобався високомистецьким виконанням.

Хор української католицької парафії школи ім. св. Миколая під дир. п. Василя Ядловського виконав: „Журавлі", „Вкраїно мати", „Коби скорше з гір" та псалом — „Боже пісню нову..." У цьому хорі взяло участь понад 50 шкільної дітвори. Атракцією Академії був виступ пань Іванни Кононів і Валі Калин, коли вони виступили на сцену в стрілецьких строях і при акомпаніяменті фортепіяну д-ра Б. Базара виконали „Накрила нічка" та „Гей там у „Львові музики грають..." На кінець обі пані заінтонували укр. нац. гимн: „Ще не вмерла Україна". Академія була вміло підготована, не переладована, залишила дуже миле враження. **(пяк)**

Вшанували сл. п. Степана Бандеру в Нюарку, Н. Дж.

Церква св. Івана Хрестителя 15-го жовтня швидко наповняється вірними. Сумівська молодь виповняє ліворуч напереді три ряди лавок. Двійками вмашеровують пластунки і пластуни, виповняючи праворуч передні місця. Обабіч виповняють лави колишні вояки УПА, ОбВУА і I Дивізії УНА. Прибувають визначні громадяни різних політичних переконань і віровизнань, щоб помолитися до Всевишнього за спокій душі Великого Сина українського народу. Останніми входять прапороносці з своїм почетом, несучи прапори Пласту, СУМА, ОбВУА і Б-ва Дивізії УНА.

Настала святочна тиша. Біля престолу з'являється о. д-р Михайло Гринчишин з чотирьма вівтарними дружинниками. Увійшов також протоігумен о. Павло Малюга. Вірні підносяться з місць. „Благословенне царство Отця, і Сина і Святаго Духа нині, і повсякчас, і на віки вічні...", проносяться від престолу. Відповідає на хорах проф. Михайло Добош і з ним усі присутні. Гарячі слова молитов і співу наповняють церкву. Після Святої Євангелії, о. д-р М. Гринчишин почав проповідь словами, що „зібралися всі сьогодні, щоб помолитися за спокій душі сл. п. Степана Бандери, який своє життя зложив на жертівнику за віру нашу святу і волю українського народу..."

Після проповіді і Божественної Літургії, о. д-р М. Гринчишин в асисті о. протоігумена П. Малюги, відправив панахиду. Чудово співав хор, під дир. М. Добоша. О, Боже, чи довго ще наша Батьківщина втрачатиме найкращих своїх синів? Петлюра, Коновалець, Бандера і сотні тисяч відомих і невідомих борців, які згинули від московських дикунів-терористів тільки за те, що бажали волі для свойого народу.

Втихли слова „Вічная пам'ять"... і знову шепіт молитов. Відмашеровують прапороносці з прапорами, а за ними стрункими, колонами молодь, ветерани і чисельно зібране громадянство.

День 15-го жовтня 1969 р. для української громади в Нюарку, як і в інших громадах у діяспорі, був днем не тільки молитов за Степана Бандеру, але теж днем тихого протесту проти поневолення України і московського насильства. **І. Г.**

Помер видатний письменник для дітей Корній Чуковський

У Москві на 88-му році життя помер у кінці жовтня 1969 р. один із найбільш видатних письменників для дітей не лише в російській, а і в світовій літературі Корній І. Чуковський, чиї твори перекладено на багато мов світу. Корній Чуковський народився в Петербурзі, але дитинство і юнацькі роки провів в Україні. В Одесі він вчився в гімназії, звідки був виключений з 6-ої кляси, бо родина не мала чим платити, довелось тоді юнакові працювати палітурником, фарбувальником тощо. З допомогою Земства Корній Чуковський таки закінчив з успіхом гімназію в Миколаєві, де були значні українські впливи. Є твердження, що справжнє прізвище Корнія Чуковського — Корнійчук, що його батьки були українці, які поїхали до Петербургу шукати кращого місця і приблизно в 1888 р. знов повернулись в Україну, в Одесу. Корній Чуковський написав такі поеми для дітей, як „Мийдодір", „Муха Цокотуха", „Бармалій" та ін., всі російською мовою, які принесли йому світову славу. Більшість із дитячих поем К. Чуковського перекладені на українську мову, зокрема Максимом Рильським, з яким К. Чуковський постійно дружив і який інформував його про культурні події, а може й нещастя, в Україні. Книжка К. Чуковського „Від трьох до п'яти" про дитячу творчість перекладена на англійську, французьку та кілька інших мов світу. Корній Чуковський — поет-клясик в ділянці дитячої літератури і ще одна втрачена для України високоталановита людина. Похований у Москві 1 листопада.

З українських поетів за кордоном поему Корнія Чуковського під наг. „Мийдодір" переклав на українську мову Л. Полтава.

Музична спадщина д-ра З. Штокалка

Минуло вже більше року, як помер д-р Зиновій Штокалко.

Він залишив значну мистецьку спадщину, яка складається з написів на магнетофонних стрічках великого репертуару української музики в мистецькому виконанні покійного. Він також залишив рукопис солідного підручника гри на бандурі, а також рукописи власних поетичних і прозових творів. В цій замітці мова йде про його музичні записи..

Як відомо авторові цих рядків, доктор Штокалко після свого приїзду до Америки в 1953 р., награв кілька дум для фірми „Сурма" в Ню Йорку, але з них тільки одна про „Марусю Богуславку" побачила світ. Дві перлини його творчого хисту „Дума про Олексія Поповича" і „Дума про втечу трьох братів із Азова" мають незабаром з'явитися на довгограйних платівках.

Крім цього доктор Штокалко залишив свої приватні магнетофонні записи української, експериментальної та власної музики на бандурі. Всього разом на яких 24 год. гри. З цього матеріялу тільки близько половини можна успішно використати.

Цей музичний матеріял складається з козацьких дум та історичних пісень, народних та сучасних українських пісень, власних музичних творів покійного (з чого й багато експериментальних спроб) та билин.

Над билинами варто зупинитися довше. Відомо, що билини з часів Київської Руси на Україні не збереглися, їхній текст в російській інтерпретації зберігся лише на півночі Росії в районі Архангельська.

Доктор Штокалко пробував відтворити ці билини в музичній і мовній формі так, начебто вони збереглися на власній етнографічній території. В результаті вийшли надзвичайно цікаві й цінні версії билин про „Ілю Муромця", „Святогора" та „Добриню Никитича".

Більшість музичних матеріялів покійного ширшому громадянству майже не знана, та вони цінні.

Ще за свого життя покійний робив заходи, щоб його музична спадщина стала власністю українського народу.

Автор цих рядків за дорученням доктора Штокалка власноручно передав копії його головних творів в руки Павла Вірського, керівника Українського Ансамблю Танців, деяких письменників та культурних діячів з України, та багатьох приватних осіб, які їхали на Україну. Є достовірні відомості, що ці твори на Україні відомі.

Також неоднократно його музичні речі передавалися з Заходу в короткохвилевих передачах, спрямованих на Україну.

Після впорядкування музичного архіву д-ра Штокалка цей архів буде переданий законним спадкоємцям покійного, і за їхньою згодою копії будуть передані відповідним українським інституціям на збереження. Видання цих матеріялів у формі довгограйних платівок теж передбачається.

Тим часом, відзначаючи пам'ять доктора Зиновія Штокалка, вдалося за згодою радіостації ВВАІ-ФМ (99.5 — на ФМ) в Ню Йорку влаштувати серію радіопередач, присвячених його музичній творчості. Перша передача „Бандура Мюзік ч. 1" була ще у вересні ц. р. Її передано ще раз 6 листопада і 8 листопада. Наступна передача „Бандура Мюзік ч. 2" буде передана в четвер 13-го листопада о год. 11 веч. і о год. 1-ій по пол. наступного дня, в п'ятницю 14-го листопада. Про порядок наступних передач будуть оголошення в „Свободі". Передачі також будуть трансльовані радіостацією КРФК-ФМ в Лос Анджелесі, Каліфорнія.

Шляхом цієї замітки хочу висловити подяку всім друзям і знайомим за допомогу і поради в упорядкуванні музичного архіву покійного.

Левко Майстренко

У вищих школах України навчається понад 5.000 закордонних студентів

Київ. — Представник Монгольської Народної Республіки ,сателіта Совєтського Союзу, вручив медалі й грамоти 13 українським науковцям у Києві за науково-технічну допомогу Монголії. „Радянська Україна" з 30-го жовтня інформувала, що в 65 наукових закладах України вчиться тепер понад 5.000 закордонних студентів, з 97 країн світу, у тому з Европи, Азії, Африки й Америки. Так зв. Великий Народний Хурал і уряд Монгольської Народної Республіки виявив не даремно особливу увагу до науковців з України: „Лише за останні роки близько ста українських викладачів — професорів і доцентів працювали в Монгольському державному університеті, керували науково-дослідною роботою в братній країні, семінарами по підготовці викладачів, готували навчальні посібники та підручники. За роки більш як двадцятирічного співробітництва у вузах України підготовлено близько 500 монгольських інженерів, агрономів, економістів, медиків та ін." Чимало з-поміж науковців з України ,які довший час працювали в Монголії, вивчили монгольську мову, а деякі студіювали її ще й перед від'їздом.

На Дніпропетровщині засудили п'ятьох осіб за розкрадання зерна

Кореспондент московської „Правди" А. Ніжегородцев повідомив у Москву по телефону з Дніпропетровського в Україні, що там „виїздна сесія Софіївського народного суду засудила розкрадачів колгоспного хліба до різних речинців позбавлення свободи". Суд закінчився 3-го жовтня ц. р., засуджених вивезли з районового міста Софіївки. Всі вони раніше працювали в колгоспі під назвою „Перемога". Шофер І. Немержицький, помічник комбайнера Я. Шкодич і селянин Ф. Хомич мали спер... кілограмів зерна, яке допоміг їм сховати колгоспний старий віком сторож. С. Ковальчук. „Правда" писала, що ніхто не помітив тоді факту крадіжки, але згодом брати Анатоль і Степан Ковальчуки попались на крадіжці колгоспного ячменю, і так вийшла на нагору й попередня крадіжка. Газета не повідомила про причини, що спонукали п'ятьох працівників колгоспу „Перемога" красти восени колгоспне зерно, ані про речинці тюремного чи іншого ув'язнення для тих людей.

НА ВСЮ УКРАЇНУ ТІЛЬКИ 52 БАГАТОДІТНІ МАТЕРІ

Щороку Президія Верховної Ради УССР вирізнює багатодітних матерів, які мають по 10 або і більше дітей, вручуючи їм „ордени 'Мати-героїня' і грамоти". На багато мільйонів матерів в Україні за цей рік вручено такі грамоти тільки 52 особам, майже всі вони живуть по селах.

Кліфтон, Н. Дж. прощає о. Архимандрита Ореста Іванюка

У неділю 21-го вересня Українська Православна Церква в Кліфтоні, Н. Дж. переживала великий день у своїй парафії. До Служби Божої стануло, крім Єпископа - Номіната, о. Архимандрита Ореста Іванюка, ще два священики, бувш. парох цієї церкви о. Перто Стельмах та о. Михайло Коханський. Вірні вщерь наповнили церкву. Проповідь про таланти виголосив о. Архимандрит М. Тиханський у своїй проповіді повідомляв, що від парафії відходить настоятель о. Архимандрит на почесне місце Єпископа до Европи. В імені вірних і своєму тепло прощав о. Архимандрита бувш. парох о. П. Стельмах, піднісши для номіната многоліття. Після чого він відправив в намірені Єпископа - Номіната Молебен.

По Службі Божій у церковній залі сестрицтво приготовило прощальний обід. Під час обіду були численні промови. Парафіяни дякували своєму о. настоятелеві за його опіку. Підписаний прощав Єпископ в імені НТШ та від української преси у вільному світі. На прикінці промовив і сам Владика номінат, який просив про молитви і запевняв, що й сам буде молитися за своїх вірних. По молитві вірні приступали до свого пароха о. Архимандрита й розціловувалися. Були це зворушливі моменти для вірних, а о. М. Тиханський підніс для о. Архим. многоліття, яке присутні, спільно проспівали.

Отець Архимандрит Орест Іванюк 26 вересня мав виїхати до Лондону, де в суботу 27-го буде наречення в єпископа, а в неділю 28 вересня буде рукоположення в сан єпископа. Того чину довершать Владика Митрополит Мстислав та Владика Архиєп. Донат із Австралії. Осідком резиденції Владики буде місто Карсруге, де перебував Його Блаженство покійний Владика Митрополит Ніканор.

На многії і благії літа, Владико Номінате! Дай Боже, щоб Ви у Христовому винограднику щасливо попрацювали для рідної Церкви та її славу й славу свого Народу. В день вашої висвяти, наші молитви були з Вами, Дорогий Владико.

Петро Ямняк

У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ПЕРЕБУВАЄ тепер Джордж Воллес, який в останніх президентських виборах був одним із трьох кандидатів. Воллес заявив свою підтримку політиці през. Ніксона в справі В'єтнаму та різко критикував противоєнних демонстрантів, хоч признав, що їх частина керується доброю волею.

64 РОБІТНИКИ ЗГИНУЛИ у копальні золота в Південній Африці після вибуху, що його причини ще не устійнено. Вибух стався у глибині 7.700 стіп. З загинулих 62 особи були чорними автохтонами, дві — білі.

6-ий Відділ ООЧСУ у Філядельфії ювілейним бенкетом відзначив своє 20-ліття

Філядельфія, Па. (С. Г.) — В суботу 11-го жовтня в залі авдиторії св. Иосафата відбувся ювілейний бенкет 6-го Відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України з нагоди його 20-тиліття існування. Бенкет відкрив голова Відділу д-р Ярослав Бернадин привітанням гостей та представників центральних і місцевих організацій. Відтак дальше ведення бенкету передав товстмайстрові, відомому діячеви ВФ, ред. Ігнатові Білинському.

До участи в бенкеті управа 6-го Від. ООЧСУ запросила не лише своїх членів. Були також запрошені споріднені організації з В. Фронтом та інші установи міста Філядельфії і околиці, які чисельно прибули на цей ювілей. Були 34 представники від різних організацій і установ, які засіли при головному столі, та більше як десять гостей від організацій, які були представлені зі залі.

Головну промову під час бенкету виголосив довголітній голова згаданого Відділу ООЧСУ інж. Мирон Ганушевський, який провів аналізу пророблені праці Відділом на протязі повних 20 років. В першу чергу промовець згадав тих, які були основноположниками Відділу, згадав про широко закросну громадсько-суспільну працю, яку веде Від. згадав і те, що Відділ при помочі ідеологічно споріднених організацій закупив Дім Молоді, який при жертвенності членства був сплачений в короткому часі, а вартість його зараз виносить понад 100.000 дол. На закінчення промовець висловив признання для членів Управ, які діяли на протязі 20-ти років. Головну Управу ООЧСУ під час бенкету репрезентував, кромі вже згаданого ред. І. Білинського, відомий діяч і публіцист ВФ д-р проф. П. Мірчук, складаючи привіт від Головної Управи ООЧСУ. дякував Управі Філядельфійського Відділу за співпрацю, а при тому закликав членство ООЧСУ стояли стійко й витривало на позиціях В. Фронту. Устні привіти зложили: проф. д-р Іван Олексишин від місцевого Відділу УККА, д-р Олександер Білик від Головної Управи СУК „Провидіння", мґр Володимир Яців від місцевого Відділу ОДВУ, д-р Микола Ценко від Окружної Управи Відділів СУК „Провидіння" філядельфійської Округи, Павло Прибишевський від місцевого Відділу Гетьманського Руху, о. Тома Бариляк — парох української католицької церкви св. Миколая у Філядельфії, який заявив, що гордиться тим, що є свідком того, де представники ідеологічно споріднених організацій спільно себе вітають і складають признання за успіхи в праці. Тут він мав на увазі представника ОДВУ мґра Володимира Яціва і представника Гетьманського Руху Павла Прибишевського, які у своїх привітах висловились з найбільшим признанням про працю 6-го Відділу ООЧСУ. Дальші усні привіти зложили: Анізія Мірчук від Об'єднання Жінок ОЧСУ, Михайло Ковальчин від Станиці бувших Вояків УПА, Михайло Куриляк від Української Громади при Бровн вулиці, Павліна Волянюк від Осередку СУМА ім. УПА у Філядельфії і Ігор Шперналь від української Школи при Осередку СУМА ім. УПА у Філядельфиї. Централя Союзу Українок Америки привітала Від. письмовим привітом, який відчитав товстмайстер ред. І. Білинський. Окружний комітет УНС Філядельфійської Округи під час бенкету репрезентували Степан Гавриш і Петро Тарнавський.

На закінчення бенкету голова Відділу д-р Я. Бернадин зложив подяку представникам центральних і місцевих організацій, гостям, членам Відділу і молодим сумівкам за гарну обслугу під час подачі обіду. Бенкет розпочав і закінчив молитвою о. Тома Бариляк, парох місцевої української католицької церкви св. Миколая. По бенкеті відбулась забава при звуках оркестри Павла Малиновського.

Індивідуальна виставка Василя Панчака

Ню Йорк. — Василь Панчак, один із нечисленних давніх українських іміґрантів в Америці з фаховою малярською освітою улаштовує свою чергову індивідуальну виставку, відкриття якої відбудеться 16-го цього місяця у ґалерії Літературно-мистецького Клюбу в Ню Йорку та яка триватиме до 30 ц. м. Мистець — старшого вже віку і студіював ще у 20-их рр. у „Карнеґі Інституті" в Пітсбурґу, після того в „Нешенел Акедемі оф Дізайн" в Ню Йорку та у школі „Файн Артс" у Філядельфії. Його остання з довгої черги індивідуальних виставок відбулася в 1965 р. у „Ля Саль-коледжі" у Філядельфії. На українському форумі він виставляв свої твори на виставках, що їх уладжували Союз Українок, Мистецька Студія Л. Кузьми в Ню Йорку та Нюйоркський Літературно-мистецький Клюб за життя Сергія Литвиненка. Василь Панчак — активний і відданий член Управи Об'єднання Мистців Українців в Америці.

Теперішня його мистецька виставка — багата числом і тематикою. 65 олійів та олійних пастель являють краєвиди, портрети, квіти, фігурально-побутові сцени, релігійні теми, фантазійні. Є там великі форматом образи „Підземка", „Розп'яття", „Едісон у Ню Йорку вночі", „Каварня" і інші, які доказують широкий діяпазон зацікавлення мистця тематикою. Сільські пейзажі й побутові сцени з України — поруч сучасної американської урбаністики, релігійні образи поруч із численними жіночими портретами.

Василь Панчак раніше любувався в розв'язуванні малярських проблем у площині кола. Він відкинув ту свою давню манеру й зберіг її тільки ще в нечисленних своїх образах. Це вказує на його постійне шукання. Звичайно, фахова критика може знайти в його творах чимало моментів гідних похвали, але й слабших та контроверсійних. Великого признання гідна вірність мистця малярству, не зважаючи на пізній вік і не дуже світлі життьові умовини. **(ік)**

Десятиліття хору „Бурлаки" в Боффало, Н. Й.

Колишні „Дивізійники" — вояки Першої Дивізії Галичина, що їм доля дозволила опинитися у вільному світі, не маючи можливости продовжувати вояцьке діло, переключилися на працю в культурній ділянці, між тим і на працю в хорах, щоб хоч піснею „піднімати Червону Калину" та продовжувати „козацькую славу" серед нової ґенерації, в нових життєвих обставинах. Свідчать про це доволі численні хори на еміґрації, зорганізовані будьто самими дивізійниками, чи вкладом їхньої праці в існуючі хори.

Прикладом може бути хор „Бурлаки" в Боффало, який відзначає цього року своє десятиліття існування. В дійсності початки цього хору старші, бо ще 1954 році, відзначаючи десятиріччя постання Дивізії, був зорганізований тут чоловічий хор з бувших членів дивізії та їхніх симпатиків, який під проводом диригента Всеволода Будного виступив на згаданім ювілейнім святкуванні. Хор мав усі дані, щоб існувати і розвиватися, але наша національна хвороба, групові міжусобиці, не дали йому спромоги продовжувати хорову працю, і знеохочений тим диригент розпустив хор.

Щойно по кількох роках у 1959 р. взявся за організацію хору енергійний дивізійник Тарас Чмола, син колишнього старшини УСС-ів і допровадив працю до мети, до заснування чоловічого хору при Станиці Братства Дивізійників. Не прийшлося йому це легко, бо ті самі, що кидали колоди під ноги першому хорові, „працювали" і тепер, але вояцька завзятість перемогла, хор заіснував, почав працю, виступав на різних імпрезах не тільки в Боффало, але й в інших містах ЗСА і Канади. Що більше, зорганізував з дружин „Бурлаків" та їхніх прихильниць жіночий хор, а з дітей своїх членів дитячий хор, так, що під цю пору існують три відділи хору: чоловічий, жіночий і дитячий. Хори вивчають і ними диригують два диригенти: Юрій Лаврівський (чоловічий і жіночий хори) та Михайло Проценко (дитячий).

Це дійсно небувалий осяг, бо зорганізувати і вдержати хор серед сучасної нашої громади, яка не доцінює значення хорового мистецтва і не любить співати, справа не легка, як про це переконалися боффалівців з хором місцевого відділу УККА, який мав усі дані для існування і праці, але замість рости, постійно малів, бо не було охочих до праці, не було людей „з голосом", а навпаки були такі, що їм залежало, щоб хор „розлетівся", і зі смертю диригента хору д-ра Романа Ставничого хор також „помер".

Теперішній хор „Бурлаків" у своїх трьох відділах начислає приблизно 130 осіб, як це подав голова хору п. Тарас Чмола у своєму звідомленні в часі ювілейного святкування з нагоди десятиліття існування хору, яке відбулося в суботу, 4-го жовтня в залі православної парафії.

В репертуарі чоловічого хору були спочатку здебільша „дивізійні" пісні, з часом репертуар поширився також на „цивільні" хорові твори. В часі виступів на імпрезах виступає кожний відділ хору окремо з власною програмою, але маємо надію, що чоловічий і жіночий хори об'єднаються в мішаний хор, який все таки є більше „атракційний" і дає можливість ширшого вибору програми.

Колись у наших хорах переважала висококшкільна молодь, тепер, на жаль цього не видно, мабуть не цікавить її пісня, а шкода, бо ж пісня — це душа народу. Дотеперішні успішні виступи хору повинні додати хористам витривалости для дальшої, посилевої праці та до шляхетного змагу до щораз кращих успіхів у плеканні хорового мистецтва. **О. З.**

У ЧИСЛЕННИХ ЯПОНСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТАХ ВІДБУВАЮТЬСЯ студентські авантури, здебільша організовані скрайньою лівою студентською організацією. Тепер ті демонстрації звернені проти призначеного на 17 ц. м. відлету прем'єра Ейсаку Сато до Америки задля переговорів про американські бази.

Лев Тарбан

ТВОРЧА ПРАЦЯ НАШОГО НАУКОВЦЯ

(До 40-ліття наукової праці проф. П. Шулежка)

Одним з наших визначних вчених є доктор технічних наук, професор Павло Шулежко, який в цьому році відзначає 40-ліття наукової праці.

Хоч він на 67-му році життя, то студенти ювілянта знають його як енергічну людину і він все ще викладає „повні години" в Рочестерському Технологічному Інституті. Він все ще творить і пише свої наукові праці та веде консультації.

Народжений на Полтавщині, він отримав освіту в Індустріяльному Інституті в Полтаві, де закінчив інженерно-будівельний відділ, а відтак в Харківському Державному Університеті, де закінчив фізико - математичний факультет. В 1939 році закінчив аспірантуру, захистив дисертацію і отримав докторат.

Проф. Шулежко — це визначний член українського наукового світу. В Німеччині він був проф. УТГІ і керував катедрою Теоретичної та Будівельної Механіки. В Австралії був головою НТШ і заступником Президента Світового НТШ. Був членом Урядової Кваліфікаційної Комісії для інженерів, де добився визнання УТГІ, як високої школи, що дорівнює іншим університетам світу.

Проф. Павло Шулежко

В Америці він є дійсним членом НТШ і членом Української Вільної Академії Наук (УВАН).

Знаний в американському науковому крузі, його ім'я поміщене між визначними науковцями Америки.

Проф. Шулежко є постійним рецензентом наукових праць при журналі „Мікенікс Ревію" (ЗСА).

Його ім'я буде поміщене в цьому році між 2,000 найславніших науковців світу в довіднику Англії.

Наукові праці проф. Шулежка (а їх понад 80) в ділянці опору матеріялів, механіки і математики можна знайти в багатьох технічних виданнях Америки і закордоном.

Не зважаючи на своє активне педагогічно - наукове навантаження він все знаходить час на допомогу, і консультації для своїх студентів, будучих інженерів-технологів. Нерідко робочий день професора кінчається по 12-тій годині вночі.

Трудолюбивий вчений, проф. Шулежко є також відданий своїй українській громаді, серед якої перебуває. Його можна бачити на зібрання різних українських установ, де відзначається відданістю українським справам та толерантністю до різних поглядів.

Він та його дружина є прикладними членом української церкви.

Професор є оборонцем консервативних принципів у відношенні до високого шкільництва, побудованих на здобуванні освіти тільки великим стремлінням і працею.

Своєю допомогою і консультаціями для обітурієнтів він здобув престиж і пошану молоді, американської і української. В його повчаннях є стільки реальних вартостей, стільки ідеалізму вартостей, спільки ідеолізму консервативної школи, що студенти з відданістю прямують стопою свого професора.

Для українського студентства, повчає професор трудівник, є тільки одна мета, це здобути знання, а здобути знання можна тільки наполегливою працею. Наполеглива праця і відданість науці його ж самого є приміром нашому молодому поколінню українських студентів.

УКРАЇНЦІ З АМЕРИКИ Й КАНАДИ ЖЕРТВУЮТЬ НА ПАМ'ЯТНИК Т. ШЕВЧЕНКОВІ В АРГЕНТИНІ

Буенос Айрес. — Тижневик „Українське Слово" ч. 29/1969 опублікував список жертводавців на будову пам'ятника Т. Шевченкові в Буенос Айресі. Між списками українських жертводавців з Аргентини поміщені і списки українців з ЗСА й Канади: збіркову листу С. Кавки з Клівленду, збіркову листу Т-ва „Самопоміч" у Ню Йорку та збіркову листу М. Калинчака з Торонта. Середній розмір пожертв від українців з Америки й Канади становить 10 - 15 дол.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

НЕВИРАЗНА СИТУАЦІЯ У ФРАНЦІЇ

(Продовження зі стор. 2-ої)

що репрезентує Об'єднану Соціялістичну Партію (ПСЮ), яка минулого року була рушієм подій, хоч протиставилась анархістам. Її комуністи вважають своїм найбільшим ворогом, а тому змушені самі до радикалізації. хоч і як цього не хоче Москва, якій з зовнішньо - політичних мотивів сьогодні залежить на ґоллізмі більше, як у минулому.

Б'ючись лише проти ґоллізму, комуністи в політичній площині не відійдуть від лінії зговорення і творення народного фронту, тому в політичній площині від них годі чекати дальшої радикалізації. Але зате вони пробуватимуть побити ПСЮ в ділянці соціяльній і це вже видно. Комуністичний синдикат (СЖТ) штовхає робітництво навіть до безглуздих страйків, де тільки може. Страйки сьогодні, коли потрібна господарська і монетарна стабілізація, це смертельна загроза для режиму й країни.

У цій непевності покищо відомий французький здоровий глузд ще перемагає. Але ситуація непевна. Тим більше, що у всіх ще в пам'яті минулорічне безглуздя й наявне накопичення пристрастей та нервозности у всьому світі.

Т. Дж.

В неділю, 9-го листопада 1969 року, після тяжкої недуги, на 74-му році життя, відійшов у Вічність

ЯКІВ ЛУКИЧ ЧЕРКАСІЙ

родом з Білої Церкви на Київщині.

ПАНАХИДА у вівторок і середу, 11-го і 12-го листопада в похоронному заведенні при 191 Ave. "A", ріг 12 вул., о год. 7-ій веч. (Похороном займається П. Ярема).

ПОХОРОН в четвер, 13-го листопада 1969 р. з Свято-Троїцького Катедрального Собору при Williamsburg Plaza, Brooklyn, N.Y., о год. 9-ій ранку на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

дружина — СОФІЯ
син — ВСЕВОЛОД з Родиною

З глибоким жалем повідомляємо Друзів і Знайомих та усе Українське Громадянство, що в понеділок, 10-го листопада 1969 року відійшла на Вічний Спочинок на 81-му році життя

бл. п.
ОЛЕНА ВОЛОДИМИРІВНА ЧЕХІВСЬКА
з дому СІЧИНСЬКА

вдова по Володимирові Чехівському, б. прем'єр-міністрові Української Народної Республіки та одному з основоположників Української Автокефальної Православної Церкви в 1917 році.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 14-го листопада 1969 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Петра Мурісика при 5316-18 Rising Sun Avenue, Філядельфія, Па.

ПОХОРОН в суботу, 15-го листопада 1969 р. о год. 9-ій ранку з Української Автокефальної Православної Церкви св. Андрія у Філядельфії, Па., а звідтам на Український Православний Цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

ГАЛИНА ПАУК — племінниця з донькою РОМАНОЮ
ЗІНАЇДА ОЗАРУК — племінниця з чоловіком МИХАЙЛОМ і сином БОГДАНОМ
ОКСАНА ШАНДОР — племінниця з чоловіком д-ром ВІНКЕНТІЄМ та синами: ІВАНОМ і БОГДАНОМ
інж. ЯРОСЛАВ СІЧИНСЬКИЙ — племінник з дружиною НІНОЮ і сином АНДРІЄМ
МИХАЙЛИНА СІЧИНСЬКА — кузинка
СЕРГІЙ КОЛІНСЬКИЙ — кузин з дружиною НАДІЄЮ

ПОДЯКА

По смерти мого Незабутнього МУЖА

бл. п.
Проф. ЮЛІЯНА БУЦМАНЮКА

я помістила була в газетах подяку, в якій подякувала загально Всім, що востаннє, щирими та повними жалю словами, попрощали та звеличали пам'ять Покійного. Тепер хочу подякувати ще деяким особам зокрема. Одним із перших, що відізвався зі згадкою про дорогого Покійника в часописах, був проф. Іван Кейван. І за те я складаю Йому дуже щиру й сердечну подяку. Стаття Його повна жалю по втраті Приятеля та Друга по мистецькому званні. Проф. Кейван уперше відзначив мистецькі надбання Покійного та згадав важкий життєвий шлях Покійного до здобуття високої мистецької освіти, Його успіхи як професора, мистця та громадського діяча.

Також мило мені подякувати п. отаманові Михайлові Ковальському за статтю в „Українських Вістях" про жалібні поминки по Покійному в Калґарах. Щиро й сердечно дякую рівно ж п. д-рові Василеві Гиракові за опис терневого життєвого шляху Покійного, Його зусилля, працю й успіхи, надрукований в „Українських Вістях" та „Гомоні України".

Мило мені подякувати мистцеві перa Михайлові Островерсі за статтю: „Прощай, другові Юліянові Буцманюкові, на дорогу в вічність", на що склалися спомини про принагідні зустрічі з Покійним як мистцем і вояком у різних обставинах, продовж майже цілого життя.

Вдячна я рівнож п. Лідії Луговій за спогад з рідно-шкільних часів у Львові. Вона згадала Покійного теплими словами, як професора, приятеля і батька молоді. А словами „Арс льонга, віта бревіє" („життя коротке, а мистецтво довготривале") зазначила невмирущість імени великого українського мистця і доброго громадянина.

Дякую також п. Ірині Король за поміщення в „Дітройтських вістях" споминів з Мюнхену про Покійного, як людини погідної і веселої вдачі.

Щиру подяку складаю також о. д-рові О. Купранцеві ЧСВВ за статті, поміщувані в „Світлі", починаючи з жовтня 1968 р., а саме „Мистецька розв'язка в розмалюванні катедри св. Йосафата в Едмонтоні". О. Купранець з великим знанням пояснює релігійне значення орнаментики, подає історію образів та їхню мистецьку розв'язку у виконанні Покійника.

Вкінці з цілого серця дякую п. мґр М. Хом'якові за труд при приготуванні докладного життєпису Покійного, поміщеного в 4-ох числах „Українських Вістей". Стаття написана на основі записок Покійного, з поданням докладних дат, свідоцтв і воєнних посвідок та інших документів. Матеріял статтей може послужити для монографії про Покійного.

Дякую також композиторові стрілецьких пісень п. Романові Купчинському, письменникам Михайлові Островерсі і п. Льонькові Лепкому та мистцеві П. Іванець за труд при приготуванні спогадів до монографії.

Ще раз висловлюю мою глибоку вдячність та сердечне „Спасибі" Всім, хто звеличав і закріпив письмові пам'ять про Покійного.

ІРИНА БУЦМАНЮК

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США з глибоким смутком повідомляє, що в понеділок, 10-го листопада 1969 р. на 81-му році життя, померла

ОЛЕНА ВОЛОДИМИРІВНА ЧЕХІВСЬКА

дружина св. пам'яті ВОЛОДИМИРА ЧЕХІВСЬКОГО, відомого українського громадського, державно-політичного і церковного діяча.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 15-го листопада 1969 року на Українському Православному Цвинтарі в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Рідним і Друзям Покійної висловлюємо глибоке співчуття.

УВАН у США

ВИ НЕДАВНО ОДРУЖИЛИСЯ. ЧИ ПОДУМАЛИ ВИ, ЩО СТАНЕТЬСЯ З ВАШОЮ ДРУЖИНОЮ, ЯКЩО ВАС НЕ СТАНЕ? НЕГАЙНО ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ

Ділимося сумною вісткою з усім Українським Громадянством, що у понеділок, 10-го листопада 1969 р. відійшла у Вічність по короткій а важкій недузі

ОЛЕНА ЧЕХІВСЬКА

з роду СІЧИНСЬКИХ

вдова по бл. п. Володимирові Мусієвичу Чехівському, прем'єр-міністрові Української Народної Республіки і співосновникові Української Автокефальної Православної Церкви в Україні.

Співосновниця і член Управи Об'єднання Українських Жінок в Німеччині, довголітній член Управи і почесний член Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, голова Комітету Пропам'ятного Фонду ім. Олени Залізняк.

ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, 14-го листопада ц. р. о год. 7-ій вечора в похороннім заведенні Петра Мурянки, 5316-18 Райзінг Сан Еве. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почнуться Богослужбою в суботу, 15-го листопада 1969 р. о год. 9-ій рано в церкві св. Андрія при 1070 Н. 69-та Еве. у Філядельфії, Па., відтак на Український Православний Цвинтар у Бавнд Бруку, Н. Дж.

УПРАВА СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, дня 9-го листопада 1969 року відійшов від нас ненадійно

бл. п.
ДМИТРО ЧОЛІЙ

довголітній член ОУН, основоположник і член 35-го Відділу Управи ООЧСУ на Асторії, Н. Й.

Покійний уроджений 21-го жовтня 1905 р., с. Потік, повіт Рогатин, Україна.

ПОХОРОН відбувся дня 12-го листопада 1969 р. в годині 9-ій рано з заведення Квінн між 35-ою а 36-ою Бродвей до церкви Чесного Хреста, а відтак на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ПАНАХИДИ відбулися в похороннім заведенню Квінн в понеділок та у вівторок, 10-го і 11-го листопада 1969 р. о год. 8-ій веч.

ВП. Дружині Покійного і всій Його Родині, висловлюють найщиріше співчуття

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що 5-го листопада 1969 року згинув трагічною смертю при праці Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.
інж. МИХАЙЛО ХІЧ

народжений в Ставчанах біля Львова на Україні.

ПОХОРОН — 11-го листопада 1969 року в Чикаґо, Ілл., з Української Католицької Церкви св. о. Миколая на цвинтар св. о. Миколая.

В глибокому смутку:

дружина: МАРІЯ
дочки: НАДЯ і ІРКА
син: РОМАН
сестра: ЕВА КЕРИЧИНСЬКА з чоловіком ВАСИЛЕМ та синами: ЛЕВОМ і ЯРКОМ
брат: ОЛЕКСА з дружиною КСЕНЕЮ та дочками: ЛЕСЕЮ і ОЛЕЮ
тесть: ІВАН КАЧАЙЛО з дружиною
шваґер: АНАТОЛІЙ БРУШЕНКО з дружиною НАДІЄЮ, з синами: ПАВЛОМ і ВАСИЛЕМ
Численна Родина: Брати і Сестри на Україні

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. о. Митрофорного Протоєрея д-ра БОГДАНА ЛИПСЬКОГО пересилаємо 20.00 долярів на Собор св. Софії в Римі.

Ївана і Богдан БІЛИНСЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. ЯРОСЛАВА КОВАЛИШИНА на Дар „Українському Воєнному Інвалідові" 25.00 долярів зложив

Ню Йорк, Н. Й. — Теодор ГРИНІВ, Листа ч. 1161

Замість квітів на могилу бл. п. БОРИСА ДРАГАНА кол. учня нашої Школи складає 15.00 долярів на Фонд Об'єднання Працівників Дитячої Літератури

Т-ВО „РІДНА ШКОЛА" в ДЖЕРЗІ СИТІ

Замість квітів на могилу бл. п. д-ра ВОЛОДИМИРА БІЛОЗОРА на Фонд ОЗВУА складають

10.00 дол. — д-р Ірина КРАМАРЧУК
10.00 дол. — д-р Галина СКОРЕЦЬКА

Опечаленій Дружині і Родині, пересилаємо наше найсердечніше співчуття.

Округи УНСоюзу в Клівленді і Янґставні завершують ювілейну кампанію

(Продовження зі стор. 1-ої)

членів, вказуючи на конечність звертати особливу увагу на забезпечування молоді і то завчасу, після народження, в часі подружжя тощо. Він запропонував Відділам відповідні завдання на останні два місяці цього року та запевнив свою допомогу всім Відділам, які дбатимуть за співпрацю. Головний радний Тарас Шмаґала дав докладні інформації про підготову опери та закликав Відділи подбати про продаж квитків серед серед членів і ширшого громадянства. Він також підніс справу побудови пам'ятника о. Грушці, засновникові УНС та „Свободи", ще до конвенції, яка відбудеться в Клівленді в травні 1970 р. Після довшої дискусії всі приявні одноодушно схвалили цей проєкт і погодилися в тому, що його слід примістити в Українському Культурному Городі, побіч пам'ятників іншим визначним українцям. Також піднесено питання скріплення старань для злуки українських Союзів та ряд інших справ.

День пізніше, в неділю 9-го листопада, в Янґставні відбулися подібні окружні збори, в яких взяли участь представники сімох Відділів (на всіх десять) в числі 25 осіб. Зборами проводила голова Округи пані Стела Волошин. Привітавши приявних гостей: гол. секретаря Ярослава Падоха, гол. радного Тараса Шмаґалу та обл. організатора Євгена Репету, вона запросила їх до слова, підмічуючи, що на порядку нарад є три головні справи, а саме успішне закінчення організаційної кампанії, участь в опері „Анна Ярославна" в Клівленді та ювілейний бенкет, який підготовляє Округа. Доповідачі з призианням підмітили, що Округа, яка була в минулих роках дещо замало активною, в цім році вже вдвоє перевищила свій минулорічний успіх та закликали докласти старань, щоб ще вдруге стільки збільшити цей помітний успіх. Є. Репета запропонував Відділам відповідні числа членів, яких ще слід придбати, вказуючи на окрему потребу кількох Відділів, щоб могли вислати своїх делеґатів на конвенцію. Представники Відділів з охотою прийняли цю пропозицію тим більше, що Є. Репета прибіцяв їм зараз таки стати з ними до праці. Гол. радний Тарас Шмаґала з'ясував підготову опери в Клівленді і закликав взяти в ній участь всі місцеві громади, де є Союзові Відділи.

Особливе признання за працю і придбання більшого числа членів одержали пані М. Макар, К. Його і А. Добрянська та П. Ліщак, П. Бабич і І. Сенич. Приявні на зборах в Янґставні і в Клівленді секретарі склали на руки гол. секретаря нові членські аплікації, які значно збільшили їх дотеперішні здобутки і стали запорукою успішної праці. Видатне оживлення праці та збільшення здобутків двох Округ та вісті про таке саме збільшення праці інших Округ дають надію на закінчення цього ювілейного року УНСоюзу з повним, справді ювілейним успіхом, якщо союзові діячі видержать темпо праці до кінця року, а наша широка громада скористає з їх готовости послужити їй своїм досвідом в ділянці життьового забезпечення, без якого ніхто в цім краю обійтися не може.

Розшук

УКРАЇНЕЦЬ з КАНАДИ ХОЧЕ ПЕРЕЇХАТИ до ЗСА
на сталий побут. Маю „сошел секюріті" карту і можу працювати в Америці. Прошу, поможіть мені здобути право побуту (за винагородою). Тільки потрібно мені „уніформ" реєстраційну карту. Можу виконувати працю супера, і т. п.
Писати прошу до:
W. B. Dacsko
340 Bathurst Street
Box 11, Toronto 2 B, Ont.
Canada

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

МУСІЙ ШВЕДУК, член УНС Відд. 276 Б-ва св. о. Миколая в Амбрідже, Па., помер 3 вересня 1969 р. на 81 р. ж. Нар. 1888 р. в Зах. Україні і став членом УНС 1921 р. Полишив у смутку 5 доньок: Гелену, Марію, Сузанну, Катерину, Анну і 2 синів: Михайла і Миколая. Похорон відбувся 8 вересня 1969 р. на цвинтарі Силванія Гіллс в Даґерти.
Вічна Йому Пам'ять!
Н. Білик, секр.

ANNA KREITZ, членка УНС Відд. 37 в Елізабеті, Н. Дж., померла 11 вересня 1969 р. на 76 р. ж. Нар. в 1893 р. в Магоней Сиі, Па., стала членкою УНС 1938 р. Полишила в смутку 5 синів: Андрія, Миколая, Юрія, Петра і Лева, доньку Анну, 2 сестри, 18 внуків 2 правнуків. Похорон відбувся 16 вересня 1969 р. на цвинтарі Еверґрін в Нюарку, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Анна Гнатюк, секр.

GEORGE HOMICK, член УНС Відд. 409 Б-ва св. Івана в Дунмор, Па. помер 9. 10. 1969 р. Став членом УНС в 1938 р. Полишив у смутку дружину Стефанію. Похорон відбувся в Олифант, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ПЕТРО МУРИКІН, член УНС Відд. 288 Б-ва св. Димитрія в Бетлегем, Па., помер 9. 10. 1969 р. на 81 р. ж. Нар. в 1888 р. в Турці, Україна, прибув до ЗСА в 1908 р. і став членом УНС в 1923 р. Полишив у смутку доньку Катерину і 2 внуків. Похорон відбувся 9. 13. 1969 р. з церкви св. Йосафата на цвинтар св. Йосафата в Lover Saucon.
Вічна Йому Пам'ять!
Д. Мушастий, секр.

ЕВГЕН ГІРНИК, член УНС Відд. 219 Т-ва М. Грушевського в Нюарку, Н. Дж., помер 30 серпня 1969 р. на 59 р. ж. Нар. в 1910 р. в Україні, прибув до ЗСА в 1931 р. і став членом УНС в 1934 р. Полишив у смутку дружину Маріон, доньку Діяну, сина Евгена. Похорон відбувся 3 вересня 1969 р. на цвинтарі Еверґрін в Елізабет, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Мери Юров, секр.

ВАСИЛЬ СМОЛІЙ, член УНС Відд. 230 Б-ва св. І. Хрестителя в Янґстовн, Огайо, помер 21 серпня 1969 р. на 77 р. ж. Нар. в 1892 р., прибув до ЗСА в 1913 р., став членом УНС в 1918 р. Полишив у смутку дружину Катерину, доньки: Анну і Марію, сина Івана. Похорон відбувся 23 серпня 1969 р. на цвинтарі Голи Нейм в Ебенсбурґ, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Ю. Суіленний, секр.

ОНУФРІЙ МУЩИЩИН, член УНС Відд. 63 Т-ва Січ у Форд Сиі, Па., помер 23-го серпня 1969 р. на 76 р. ж. Нар. в 1893 р. в с. Криве, пов. Бережани, Україна. До ЗСА прибув в 1909 р., став членом УНС в 1933 р. Полишив у смутку 3 синів: Волтера, Моріс і Івана, доньку Дороту і 9 внуків. Похорон відбувся 27 серпня 1969 р. на укр. кат. цвинтар св. Марії в Форд Сиі, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МИКИТА КІЧЕРА, член УНС Відд. 185 Б-ва св. Василія в Мейнфілд, Па., помер 4-го вересня 1969 р. на 83 р. ж. Нар. в 1886 р. в Лупші, Україна і став членом УНСоюзу в 1919 р. Полишив у смутку дружину Катерину. Похорон відбувся 8. вересня 1969 р.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Романишин, секр.

JENET ANN KRAWCHUK, членка УНС Відд. 130 Б-ва св. Володимира в Ню Йорку, Н. Й., померла 20 червня 1969 р. на 5 р. ж. Нар. 10 січня 1964 р. в Іст Мідов, Н. Й., стала членкою УНС в 1966 р.
Вічна Їй Пам'ять!
О. Стешин, секр.

Д-р ІВАН ПОДРИҐУЛЯ, член УНС Відд. 240 Т-ва Є. Коновальця в Клівленді, Огайо, помер 8 вересня 1969 р. на 66 р. ж. Нар. в 1904 р. в Боголюбах, Україна, став членом УНС в 1951 р. Полишив у смутку дружину Ірену. Похорон відбувся 12-го вересня 1969 р. на цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
О. Стецик, секр.

НАТАЛІЯ КОЦЕЛКО, членка УНС Відд. 221 Б-ва св. Стефана в Чикаґо, Ілл., померла 24 серпня 1969 р. на 47 р. ж. Нар. в 1922 р. в с. Оріч, пов. Дрогобич, Україна. Прибула до ЗСА в 1951 р. і стала членкою УНС в 1951 р. Полишила в смутку мужа Стефана, 3 синів: Михайла, Івана і Миколу та доньку Юлію. Похорон відбувся 27 серпня 1969 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.
Вічна Їй Пам'ять!
Т. Шпікула, секр

ПЕТРО Я. СЕМЧУК, член УНС Відд. 206 Т-ва Запор. Січ в Вунсакет, Р. Ай., помер 5 вересня 1969 р. на 55 р. ж. Нар. 1944 р. в Вест Варвіч, Р. Ай. і став членом УНС в 1933 р. Полишив у смутку дружину Софію 2 доньки: Павлину і Катерину, сестер, братів і родину. Похорон відбувся 9 вересня 1969 р. на укр. кат. цвинтар св. Івана в Кумберланд, Р Ай.
Вічна Йому Пам'ять!
Л. Гардінг, секр.

ІХТЯРОВ ДМИТРО, член УНС Відд. 153 Т-ва Л. Мишуги в Філядельфії, Па., помер на 76 р. ж. Нар. 1893 р. в Таврії на Україні, прибув до ЗСА в 1951 р. і став членом УНС в 1954 р. Полишив у смутку дружину Олександру, доньку Лідію з мужем Борисом, сина Юрія з дружиною Раїсою та 4 внуків і родину. Похорон відбувся 23 серпня 1969 р. на українському православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
І. Скра, секр.

ІЛЬКО МИХАЙЛИШИН, бувший секр. УНС Відд. 350 Б-ва св. Арх. Михаїла в Стемфорд, Конн., помер 20 серпня 1969 р. на 81 р. ж. Прибув до ЗСА в 1912 р. і став членом УНС в 1914 р. Полишив у смутку сестру та родину. Похорон відбувся 23 серпня 1969 р. на цвинтарі св. Івана в Спрінґдале Стамфорд, Конн.
Вічна Йому Пам'ять!
Т. Фіців, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 15 ЛИСТОПАДА 1969 Р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори 239 Відд. від год. 3:30 до 4:30 в домі Укр. Амер. Клюбу при 847 N. Franklin. — Д-р В. Галан, преде., М. Ковальчук, секр.

АМБРІДЖ, Па. Місячні збори 161 Відд., о год. 7-ій в Клюбовім приміщенню. Проситься чл. прибути. — Секретар.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 182 Відд. о год. 8-ій веч. в Українській Централі при 240 Hope Ave., Passaic, N.J. — Управа.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чоном. Січ — 14 Відд. о год. 7-ій веч. в Січовій домівці, 690 Sanford Ave. Проситься вирівняти членські вкладки. — Б. Роговський, преде., Ф. Микулинець, кас., М. П. Отрок, секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори 219 Відд. о год. 10 рану при 675 So. 19th St. Проситься чл. прибути. — Мери Юров, секр.

НЕДІЛЯ, 16 ЛИСТОПАДА 1969 Р.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 175 Відд. о год. 1-ій по пол. в приміщенні УНДому при вул. Мартін. Проситься чл. прибути на збори і вирівняти вкладки. — Управа.

БОФАЛО, Н. Й. Місячні збори Братства св. о. Миколая — 127 Відд. о год. 11:30 рану в церковній залі при Філмор і Онейда вул. Проситься чл. прибути на збори і вирівняти залеглі вкладки. Вкладки приймається кожної неділі у вище згаданому часі і місці від год. 11:30 до 1-ої по пол. — І. Вула, гол., пані М. Гаравус, фін. секр., Н. Гаравус, касир.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Місячні збори Т-ва Подільська Січ — 8-ий Відд. о год. 2-ій по пол. в парафіяльній залі церкви св. Михаїла. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. — В. Мандзій, секр.

НАША БУДУЧНІСТЬ У НАШІЙ МОЛОДІ!
Єдиною гарантією виховання і освіти наших дітей і внуків, мимо незданого нещастя в родині, це вчасне і достатнє життьове забезпечення. Не відкладайте його навіть до завтра. Ще сьогодні забезпечіть себе і всю родину
в УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ!

ОРГАНІЗАТОРІВ
Українського Народного Союзу
на місто, округу й стейт Ню Йорк та на інші околиці ЗСА і Канади

Постійних і часових • На повний і частковий час

Приймемо на дуже корисних умовах. Постійна праця. Запевнена підстава платня. Соціяльне, життьове і акцидентове забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації. Незвичайна нагода доповнити вдень чи вечорами свій прибуток, зокрема для студентів, пенсіонерів і жінок. Першенство мають професійні асекураційні спеціялісти. Інших— перевишколимо. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань. Спробуйте свої сили.

ЗГОЛОШУЙТЕСЯ ЛИСТОВНО АБО ТЕЛЕФОНІЧНО

Український Народний Союз

81-83 GRAND STREET — JERSEY CITY, N.J. 07303
з Ню Йорку: BA 7-5337 — Телефони: — з Ню Джерзі 435-8740
КАНАДІЙСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ:
18 Leland Avenue, Toronto 18, Ont. Тел.: (416) 239-7564

ТАРЗАН, ч. 6276. Тарзан вимагає покарати вбивників

Нарешті, Тарзане, я став законним головою мото-мотів! Не впаде більше нечесть на наше плем'я! Не стало Краіми! Її лихий син Ода мертвий!

Але ж, друже Ґана, мото-мото знеславлені! Оце треба заплатити за вбивство мирних чужинців!

Покажи мені вбивників, які допомогли Краімі і Оді вбити безборонних лікарів і медсестри, які прийшли тільки на те, щоб допомогти мото-мотам!